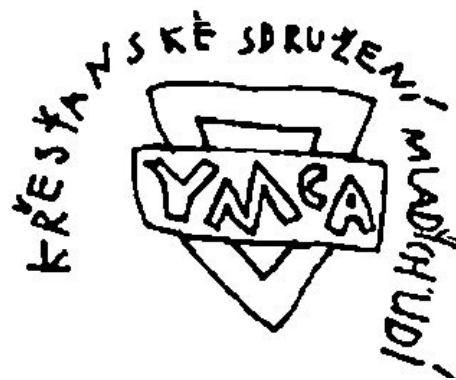
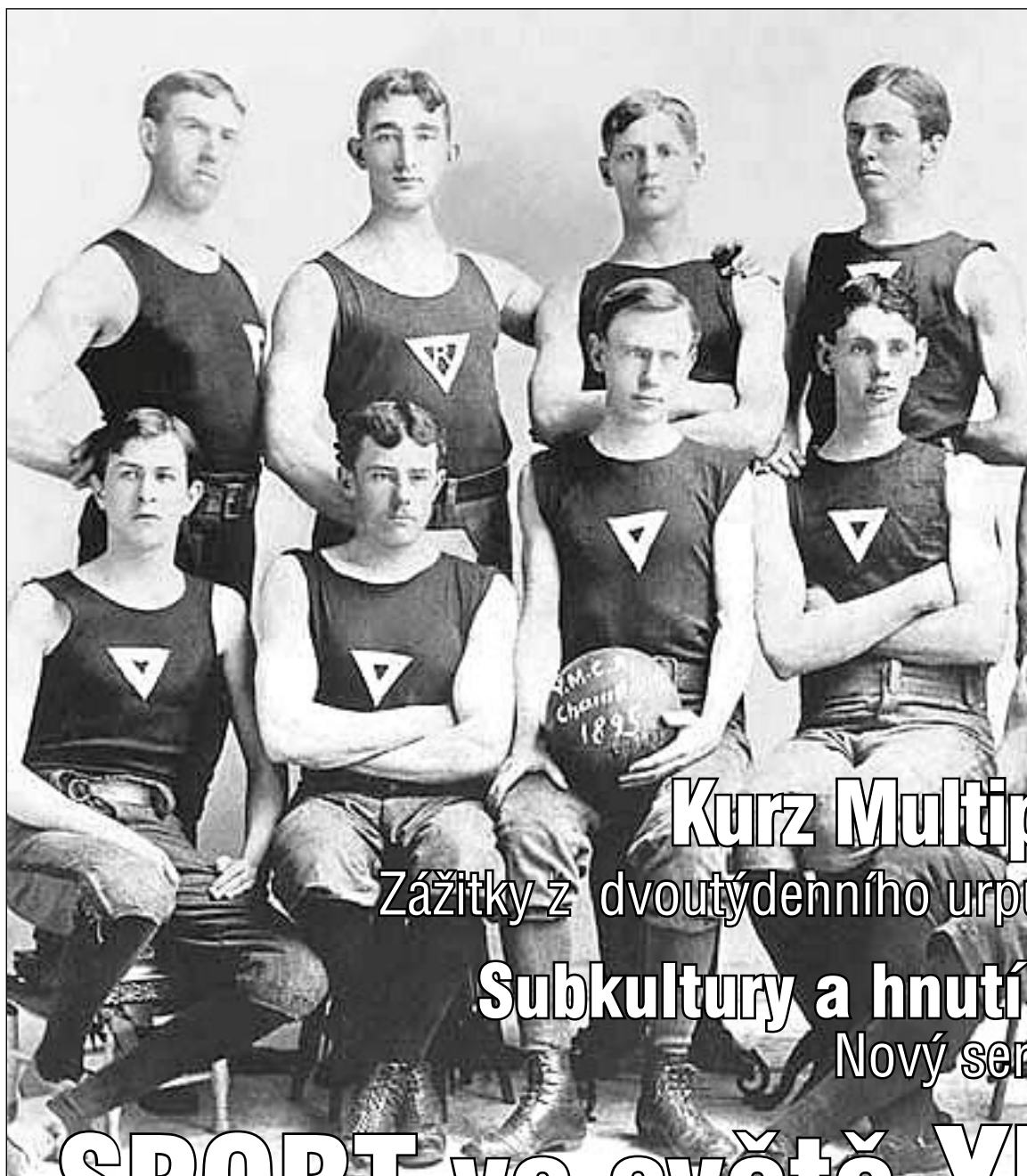

PROTEIN

měsíčník YMCA v ČR, leden 2006, ročník VIII

15 Kč / 0,5 €

Kurz Multipl(a)y III

Zážitky z dvoutýdečního urputného boje

Subkultury a hnutí mládeže

Nový seriál Proteinu

SPORT ve světě YMCA

Aktuální celoplanetární sportovní zpravodajství

Do Prahy dorazil snůh! Užijte si ho, jakož i celý rok 2006!

REDAKCE

Aneta Hynková
Jaroslav V. Hynek

SPOLUPRACOVNÍCI

Vojtěch Berger
Štěpán Černý
Veronika Kočová
František Kroužil
Petra Pastirčáková
Madla Rounová
Dominik Zunt

TISK

Josef Sedláček - Sprint servis
Papírenská 25, Praha 6

ADRESA REDAKCE

Protein
YMCA v ČR - ústředí
Na Poříčí 12
115 30 Praha 1
telefon: 224 872 004
e-mail: protein@ymca.cz,
website: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.
Články neprocházejí žádnými korekturami.

Registrační číslo MK ČR E 14324
Uzávěrka: 20. 12. 2005
Uzávěrka příštího čísla: 20. 1. 2006

Young Men's Christian Association

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou anglického názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“.

YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 124 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, rasy, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností.

YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 40 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 29 pobočkách, které jsou kolektivními členy YMCA v ČR. Jsou to:

Oikumené - Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA České Budějovice, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Krnov, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Setkání, YMCA Mělník, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Open, YMCA Orlová, YMCA Ostrava, YMCA Ostrava – Poruba, YMCA Polička, YMCA Praha, YMCA Strmilov, YMCA Třebechovice, YMCA T.S., YMCA v Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

Milí čtenáři,

první číslo nového ročníku je tu. A jak na Nový rok, tak po celý rok – říká jedno přísloví, a asi proto se k tomuto období váží různá předsevzetí. Možná, že i to vaše je spojeno s oblastí sportu, nebo alespoň se zvýšením tělesné aktivity. A je to dobře! Vždyť úbytek pohybu je jeden z faktorů, který ničí celé lidstvo. Přesunuli jsme se k televizorům, počítačům, nohy nahradila kola aut, autobusů či lokomotiv a dokonce nám lidem vyrostla křídla letadel.

Zlepšuje se lékařská péče, výzkum, moderní metody, ale přibývá civilizačních nemocí. Pokud se lidí zeptáte, co si přejí (což ukazuje na jejich žebříček hodnot), bude zdraví na jednom z prvních míst a to bez rozdílu rasy, kultury, náboženství či sociálního postavení. Péče o naše tělo přesto není vnímána jako samozřejmost. Obvykle si na něj vzpomeneme, až když je něco v nepořádku a začne se projevovat, ne-li přímo choroba, tak alespoň bolest.

YMCA svým přístupem k člověku, kterého vnímá jako celek, od počátku zdůrazňuje nutnost vyváženého rozvoje těla, duše a ducha. Dnes to tak nevypadá, jak ukáží další příspěvky tohoto čísla. Prvorepubliková sláva YMCA jakožto organizace, kde měl sport zelenou, dávno zašla. A tak náš trojúhelník v logu rozhodně není rovnostranný...

V čísle najdete rozmanité články. Příspěvky od kolektivních členů YMCA, kterých se ozvalo očekávaně méně než minule. Jistota redakce - zahraniční dopisovatel Dominik Zunt - však opět neklamala, a tak si můžete přečíst něco o tom, co se děje ve sportovním světě YMCA v celoplanetárním kontextu. Především však najdete řadu článků z archivu YMCA, které, jak věříme, budou velkou inspirací i motivací pro všechny, kteří pracují v YMCA dnes. Tato část je uvozena textem kdysišéfredaktora Proteinu Petra Chlopina Chlápeka z jeho obsáhlé práce o historii YMCA.

Tak jako vždy i tentokrát najdete i něco mimo hlavní téma – proběhla Gospel Night – schválně, jestli ji podle nadpisu objevíte ;-), reportáže z Řecka, vojtovku - pardon, tentokrát sportovku, pozvánky...

Tímto číslem chceme téma rozvoje těla otevřít, poukázat na něj a doufejme, že i příspěv k proměně našeho myšlení, které může naším tělem pohnout k praktické realizaci větší podpory sportovních programů v YMCA.

A máte-li konkrétní nápady, jak by mohla YMCA podpořit pohybovou aktivitu nejen mladých lidí, nebojte se napsat.

J. V. Hynek

Hlavní příspěvky

2 Tělesná práce sportovní zavazuje
M. Richter**4 YMCA a sport**
Petr Chlápek**8 FBC YMCA Olomouc**
Mojmír Tichý**9 Ženy cvičí**
Ondřej Bond Tichota**10 YMCA Živá rodina a sport**
Zdenka Pavlasová**12 Bojový sport jiu-jitsu**
Jiří Zelínský**15 Sportovní vojtovka**
Od našeho křížovkáře...**16 SPORT ve světě YMCA**
Dominik Zunt**20 Subkultury a hnutí mládeže I**
Michael Erdinger**22 Noc nikoli Valpružina**
Vojtěch Berger**24 Kurz Multipl(a)y III**
H. Kosková, I. Marušáková a P. Smetanová**28 Alternativa**
Magda Rounová

a mnoho jiného...

Tělesná práce sportovní zavazuje

My lidští tvorové jsme přílišnou civilizací (technikou) dokonale odvyklí užívat svalstva a cvičit nervy. My se raději vozíme, sedíme nebo si zařizujeme byty s největším pohodlím a stále fyzickou práci si nějak usnadňujeme. Většina si svého těla „nevšímá“, až teprve když nastane nějaká porucha – voláme lékaře, který nás již donutí více si sebe všímat. Na tuto poruchu nás nemusí vždy upozornit lékař, může to být i švadlena, která zjišťuje naše „rozměry“. Jsme-li kritičtí a chceme-li se vymknouti osudu, který nás dělá příliš línými a tlustými, pojmemé úmysl něco dělat. Sami jsme přišli na recept – něco dělat! P o h y b !

Nestěžujte si, že nemáte kam jít – máme mnoho spolků, ale vy můžete cvičit i sami – několik jednoduchých gymnastických pohybů, rychlou procházku a plavání po celý rok. Nutno jen tuto povinnost nějak organisovat a včlenit do denního a týdenního pořádku.

Co nevyhnutelně vyžadujeme od tělesné práce, abychom měli z ní nějaký profit:

1. Bezvadné držení těla a formu ve všech pohybech;
2. pohyblivost;
3. zdravé fungování vnitřních částí, zažívání a dýchání;
4. zamezit znaky stárnutí: pomalost, nepohyblivost, tuk;
5. jarý duševní vztah: radost ze života a z pohybu, kladnou náladu.

Tedy tělesná práce se stránky osobní hygieny nervů, myslí a těla vůbec. Zima je nejlepším časem připravit se na léto, ozdravit, zlepšit postavu a posílit celé tělo na výlety, sporty v létě a pod. Povinnost k osobnímu zdraví a štěstí vás z a v a z u j e pečovat tělesnou prací o sebe. Začněte ihned!

M. Richter

(Převzato z časopisu *Tep pražské Ymky*, 11, 1939, 4, s. 3.)

3 otázky pro současné ymkaře...

1. Jaký je tvůj vztah ke sportu?
2. Co děláš aktivně, co tě baví pasivně?
3. Jaké je dnes podle tebe postavení sportu v programové skladbě YMCA?

Mojmír Tichý, YMCA Olomouc:

1. Sport má u mne všechny plusy, pokud se dělá pro radost, zdraví a zábavu (tedy neprofesionálně). Profesionální sport to kazí, ale přiznám se, že taky rád koukám na hokej nebo fotbal.

2. Já osobně dělám plavání, potápění, florbal a kolo (snažím se o tyto věci pravidelně). Příležitostně hraji i jiné sportovní hry nebo jezdím na koni apod., ale většinou to musí mít něco společného s volnou přírodou (a trochou adrenalinu).

3. V Ymce si myslím, že je to ideální nástroj, jak přitáhnout hlavně kluky, kteří moc neslyší na nějaké kreativní aktivity, ale rádi si něco zahrají. My kluci jsme prostě hraví.

Myslím, že je tam i jeden významný pozitivní aspekt (kromě jiných) a to, že se při hře můžeme lépe poznat, učit se spolupráci a v konečném důsledku prožít společnou radost, což všechno velice dobře utužuje správnou partu.

Proto mám sport (sportovní hry) rád a byl bych pro to, aby v Ymce bylo sportu více, abychom mohli učit mladé lidi hrát „fair play“. Protože to se jim v životě více hodí, než být slavní a přitom dávat góly rukou (že, pane Baroši...).

Vojtěch Berger, YMCA Praha:

1. + 2. Tenis, aktivně, v sezóně, samozřejmě letní, jinak fotbal, hokej pasivně a moje tajná láska je cyklistika :-), ale ta už mi dala dávno kopačky... nebo já jí...

3. To záleží na konkrétním regionu. Celorepublikově známý je korfbal ve znojenské Ymce, ale vzpomene si někdo na další sportovní aktivity české YMCA?

Michaela Veselá, YMCA Husinec:

1. + 2. Můj vztah ke sportu je pozitivně neaktivní, tj. na sport se ráda dívám, sportovce obdivuji, ale nejsem schopná sport v aktivní formě aplikovat do svého života. Jinak jsem schopná hrát rekreačně volejbal, petanque, softbal, Člověče, nezlob se! a karty.

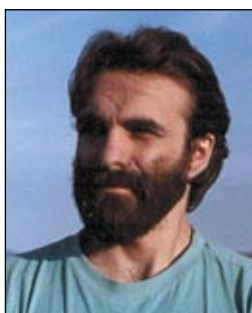
3. Sport dnes nehraje v YMCA úplně přední úlohu, je spíše chápán jako doprovodný program (tedy alespoň u nás), jehož prostřednictvím můžeme zaujmout děti (podobně jako jiné aktivity). Na druhou stranu si nemyslím,

že by byl podceňovaný, jen se možná odehrává v jiných dimenzích, než za první republiky (orientujeme se spíše na hry než na sport, ale výjimky v YMCA jistě jsou), což nepovažuji za špatné, dnešní děti jsou obecně líné, a tak jakékoliv přiblížení sportovním aktivitám je dobré (třeba jen prostřednictvím her v přírodě).

Ladislav Pecina, YMCA Brno:

1. Vztah kladný.
2. Příležitostně kolo, běžky, volejbal, turistika (i vodní). Pasivně hokej, popř. fotbal.
3. V současné době v Ymce mnoho sportovních aktivit není - v Brně máme pouze klub GO a nějakou tu turistiku.

J. V. Hynek, YMCA v ČR - ústředí:

1. + 2. Dřív jsem hrával volejbal závodně – ale to bylo tak někdy těsně po potopě, dnes hrají jen jednou týdně a je to málo. Jinak mám rád sporty, kde nedochází k tělesnému kontaktu, tedy tenis, plavání... Jde mi celkem všechno. ☺ A můj parádní disciplínou je skok z místa, ale možná už také jen v minulém čase...

3. Sport je pro mladého člověka velmi důležitý a nerozvíjí jen tělo, fyzickou, koordinaci, ale i charakterové vlastnosti a vůbec přístup k životu. Dnes má YMCA opravdu co dohánět.

ANKETA 01/2005

Který sport by měla YMCA více rozvíjet?

Korfbal		(13 hl.)
Volejbal		(10 hl.)
Florbal		(16 hl.)
Basketbal		(9 hl.)
Fotbal		(12 hl.)
Jiný		(11 hl.)
Na druhu nezáleží, hlavně nějaký		(20 hl.)

Celkem hlasovalo: 91

Zdroj: www.protein.ymca.cz

Mužům, kteří mají v poledne čas

Jsou různé způsoby cvičení, ale nejvíce účinku má cvičení, při kterém se také bavíme, o které máme zájem, kde se o něco jedná. Zkrátka cvičení, nebo lépe řečeno činnost tělesná, podaná ve formě zábavy, hry, je nejlepším osvěžením tělesným i duševním.

Lehce se řekne hra, ale to aby se člověk učil v teamu, ve družstvu a když to zkazí, tak se na něho spousta hráčů kouká nevraživě a člověk by nejraději utekl. To je pravdou v teamových hrách, které se hrají při větším počtu hráčů, řekněme jako volleyball, který je určitě hrou rekreační, zábavnou a jistě naprosto zdraví neškodnou. Jenže volleyball se hraje nejlépe v šesti a to znamená už 12 hráčů asi stejně silných, zkušených. Vždyť to víte ze své zkušenosti, jak jeden nehráč ve družstvu umí prohrát všem ostatním, nebo jak si nezahraje, protože to všichni ostatní za něho berou. Je to přirozené. Každá hra, jedná-li se o body, hraje se na vítězství a to je ten půvab hry, hrát o něco. Nezáleží na tom, kdo vyhraje a kdo prohraje, ale nezáleží na tom až po hře, ve hře ano, to dává hře spád, snaží-li se všichni o výhru.

Mám pro Vás už dávno, pěknou hru – americký handball.

Hraje se ve dvou, nejvýše ve čtyřech, a nepotřebujete k ní nic, než trochu času mezi polednem, tak do 2 hod. odp. a vždy najdete někoho, kdo se Vám nabídne za partnera. Hraje se tenisovým míčem v naší tělocvičně proti stěně u hodin. Řeknu Vám, že handball je opravdu nejvhodnější hrou pro ty, kteří milují hodně vydatný pohyb, při kterém se musí hodně běhat, hrát oběma rukama, pravou i levou, skákat, uhýbat se a hlavně mít dobrý postřeh. V Americe jsem viděl celé kluby bohatých obchodníků a vedoucích sil kanceláří, kteří hráli handball alespoň obden a udrželi si nejen štíhlou linii, ale měli tolik pohybu a zábavy, co si jen přáli.

Proč v poledne? Protože v poledne je opravdu malá návštěva v tělocvičně a dá se na dvou hřištích dobře hrát. Při denním světle je dobře vidět a nemusí ostatní hráči čekat. Proto Vám doporučuji, máte-li čas mezi polednem od 12 - 14.30 hod., přijďte si zahrát handball. Je to opravdu hra, která Vás udrží v dobré kondici a přinese Vám nejvíce zábavy. Ale tělo po tom bolí.

*František Miloslav Marek
(Převzato z Tep pražské Ymky, 9, 1937, 5 - 6, s. 2.)*

Plakát k filmu o ymkařském baseballovém týmu v Koreji.

Čtyřstranná výchova chlapců

I když se může jevit náboženský vliv tzv. velké Ymky na první pohled zanedbatelný, nebylo by úplně férové u tohoto soudu zůstat. YMCA se snažila pracovat především s malými a dorůstajícími chlapci (později také s dívkami). Vliv na mládež tedy musel být všestranný a pedagogicky i metodicky dobře zvládnutý. V tomto ohledu byla YMCA rovněž přínosem.

Hodnocení jednotlivých chlapců vedených v chlapeckém oddělení Ymky pořizovali vůdcové či vedoucí celé skupiny, kteří s chlapci bezprostředně pracovali jednak při práci v klubovnách, ale poté především při pobytech chlapců na letních táborech, kde byli hoši po dobu měsíce intenzivně vystaveni výchově zkušených sekretářů Ymky.

Vzdělání - školní vzdělání, mimoškolní vzdělání, zdravotnictví, řečnictví, dějiny světa, umění, studie přírody, schopnost celková.

Stav tělesný - péče o zdraví, táboření, hry týmové, společenské hry, vodní sporty atletika, tělovýchovná zkouška, zdravotní stav.

Schopnosti sociální - poměr k domovu, přátelství, poměr k lidstvu, občanství, sloužení bližnímu, životní cíl, světový názor, cvik v sloužení.

Rozvoj duchovní - modlitba, Bůh v přírodě a umění, návštěva náboženských přednášek, znalost bible, dějiny bible, dějiny křesťanství, poměr k církvi, náboženství a já, osobnost duchovní.

Duchovní výchova nebo výchova k charakteru?

Sekretáři nebyli vzděláváni teologicky. Pouze se jim doporučovalo, aby studovali také teologickou literaturu vydávanou Ymkou. Někdy jejich programy končily spíše u tzv. charakterních než u biblických promluv. Postava Ježíše Krista pak byla chlapci v dotaznících chápána především ve smyslu mravně silné osobnosti než ve smyslu inkarnovaného Boha. Záleželo proto na vztahu toho či kterého sekretáře ke křesťanství a církvi vůbec. Tato mírná nejednoznačnost ve vyznávání ale byla celkově v kontextu apolitičnosti, kterou vyznávala celá tehdejší veřejnost a sama YMCA s ní přišla jako první. Sekretáři se tak mohli stát přijatelnějšími jak pro typicky proticírkevní (osvícenské) typy, tak pro teisticky, avšak nekřesťansky, myslící občany.¹

Také teolog Hromádka, který měl za úkol správně aplikovat křesťanské hodnoty teologicky promyšlené reflexe do praxe ve svém postavení předsedy tzv. Ideové komise, jež byla podvýborem Ústředního výboru Ymky v Československu, se usilovně snažil o co nejpraktičtější způsob předávání evangelijní zvěsti. Proto vypracovával úkoly a vyhotovoval příručky, ač je v lásce právě neměl.

Etické normy a jejich implikace výchovné určoval spolu s jinými právě Hromádka. Jeho role v Ymce by tak možná mnohé

FOTO: ARCHIV YMCA

z jeho dnešních kritiků značně překvapila. Byl Rádlovi, kterého jinak kritizoval v jeho vztahu k církvi, nejlepší oporou. Hromádka byl však na rozdíl od Rádla více intelektuálním aristokratem. Na svůj intelektualismus, který nebyl korigován aktivismem, jako tomu bylo v případě Rádla, doplatil Hromádka a jeho nejvěrnější počátkem 50. let.

Tělesná výchova

Ačkoliv odhlížím od Ymky jako od sportovní organizace, byla jí rozhodně neméně významnou jako např. Sokol. Ale oproti Sokolu nabízela Ymka komplexnější výchovný systém, který nebyl založen pouze na tělovýchově, ale především na výchově ideové, směřující k uchopení a osvědčení mravní výchovy charakteru v praktickém životě.

Ymca, ačkoliv to nebylo jejím primárním cílem, znamenala velký přísun invence a nových přístupů. Všechny tělovýchovné organizace se Ymkou nechávaly bohatě inspirovat. Z USA k nám Ymka přinesla obrovské množství nových metodických přístupů, které byly dokonale připravené ve vypracované metodice, kterou pak pracovníci jiných organizací vděčně používali.

Jedinou organizací, se kterou se mohla co do kvality a mohutnosti měřit, byla tělovýchovná jednota Sokol, která u nás měla velmi prestižní postavení. Prestiž si členové a především funkcionáři Sokola vysloužili často v bojích legií či ve zmatcích říjnových dní, kdy se postavili jasně a odvážně na stranu exilové vlády a tvořili mnohdy jedinou státotvornou sílu. Na to se nezapomínalo.

V očích mnoha pamětníků je dnes Ymka vnímána také jako „americká sportovní organizace pro mládež.“ Tou

byla ve skutečnosti také, ale sportovní výchova měla v Ymce pouze podporovat jiné složky výchovy. Celkem se výchova v Ymce soustředila do čtyř směrů. Metodika této organizace, která byla importována rovněž z USA ohromuje svou detailností dodnes. Těžko hodnotit, do jaké míry byla takto připravená metodika v našem prostředí úspěšná, ale bezesporu byla přínosem.

Je zásluhou Ymky, že ze subvencí, které jí byly dány rozsáhlými stavebními garancemi Československého státu, proinvestovala značnou sumu ve stavbách, které byly určeny pro sportovní výchovu. Tak se mohli poprvé setkat obyvatelé Prahy s krytým bazénem v paláci YMCA či s první běžeckou klopenou dráhou a gymnastickou halou v jednom se saunami a lázněmi. Něco takového nemohlo ve své době nabídnout žádné centrum, ani hotel v naší zemi. Ze subvencí, na kterých se solidárně podílely Ymky v USA, se po celé naší zemi postavily desítky hřišť a sportovišť. Dále několik kulturních domů pro vlastní výchovné účely a bazény a studentské restaurace a ubytovny, ale hlavně k nám přišla celá řada nových sportovních her z USA, které pak u nás velmi záhy zdomácněly. Mezi takové hry pak patří především dvě: basketbal a volejbal. Skrze Ymku se k nám dostalo více sportů, jako lukostřelba, baseball aj., ale masově se ujaly první dva zmíněné. Díky dobrým podmínkám a špičkovému vedení se také staly oddíly YMCA (pozdější UNCAS) prvními

FOTO: ARCHIV YMCA

reprezentanty v basketbalu, které se účastnily také letní olympiády v Berlíně. V tomto sportu neměla YMCA konkurenci až do války.

Krom těchto masových sportů si YMCA velmi rychle získala také respekt svými tělovýchovnými kurzy, které do té doby neměly obdobu. Tyto kurzy Ymka poskytovala především na svých letních táborech, které byly vedeny sekretáři školenými na amerických fakultách, kde probíhalo školení sekretářů pro Ymky po celém světě. Každý z hochů, který se účastnil letního tábora s Ymkou, se musel do svého odjezdu naučit několik sportovních dovedností. Nejdůležitější bylo plavání. Ti starší získávali odbornou zdatnost při kurzech: záchrana tonoucího, lukostřelba či ovládání plavidla aj.

Sportovní výchova se pojímala jako součást mravní výchovy mladých mužů. Sportovní hry se pěstovaly především kolektivní, ve kterých se účastníci učili hrát v duchu fair-play...

Zatímco ve státních institucích šlo o přípravu k brannosti, v Ymce šlo slovy Fráni Velkoborského o „Tělesnou výchovu k charakteru.“²

Dalším cílem bylo sublimovat u hochů agresivitu a výbojnost, kterou by měli cvičit a naučit se ji ovládat v zájmu svého okolí.

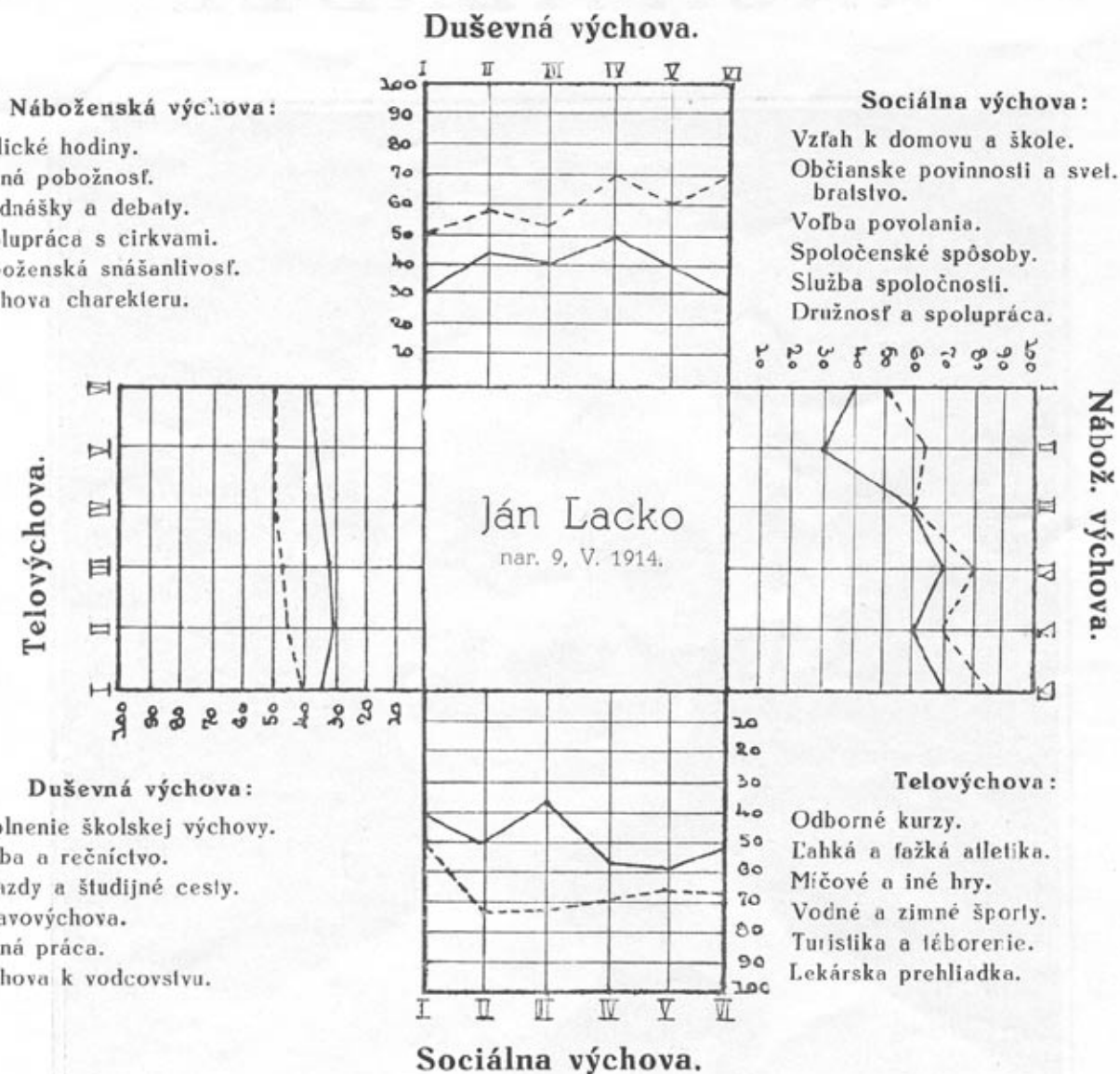
YMCA si nepřála být organizována se svými sportovními kluby v jiných sportovních svazech (krom volejbalového). Důvodem nebyla snad neochota podílet se na jednotné výchově spolu s jinými organizacemi, ale ten prostý fakt, že YMCA byla organizací, která nebyla pouze sportovní, ani pouze duchovní, natož pouze intelektuálně směřovaná. Její činnost jako taková nezapadala dost dobře do žádného z těchto svazů.

Sportovní aktivity pro „chudé“ si již vytýčil Sokol, zatímco majetnější by neoslovil svou masovostí.

FOTO: ARCHIV YMCA

Štyrstranný program Y. M. C. A.

O každom chlapci v YMCA byly vedeny přesné záznamy. Diagram ukazuje celkový vývoj chlapce během 2 let.

FOTO: ARCHIV YMCA

Navíc Sokol trpěl určitým, jak ymkaři říkali „vojáčkovaním“ a právě podle nich mírně omezoval individuálního ducha. Na rozdíl od Ymky také neposkytoval své služby na tak vysoké úrovni a jen v určitém čase, zatímco YMCA zde byla připravena obslužit a poskytnout sportovní či jiné vyžití po celé dny bez otevíracích hodin (krom noci).

Mezi osobnosti, které se nejvíce zasloužily o propagaci sportovní výchovy nejen mezi členy Ymky, ale také mimo členskou základnu, patřili F. M. Marek³, Fráňa Velkoborský, J. Smotlacha aj.⁴

Petr Chlápek

(Převzato z diplomové práce autora YMCA a její význam pro českou společnost, ved. práce: prof. PhDr. N. Řejchrtová, Katedra církevních dějin ETF UK, Praha 2004, s. 91 - 94.)

Poznámky:

¹ Nezapomínejme, že YMCA byla jediná organizace, která se mohla otevřeně hlásit také k výchově židovských dětí, aniž by to jakkoliv kolidovalo s fundamentem obou stran. To bylo velké novum té doby.

² viz Sekretářská konference YMCA v ČSR, Praha 1931, s. 5. (Archiv YMCA v ČR - ústředí, Praha, Na Poříčí 12)

³ F. M. Marek přišel do Ymky přes legionářskou zkušenost a stal se nejprve sympatizantem (evangelík), významný skautský vůdce a sportovní nadšenec Prahy - Střešovice. Prošel konkurzem na sekretáře pro sportovní výchovu, vyškolen v USA na YMCA akademii. Patřil k velmi ceněným odborníkům i po zákazu YMCA.

⁴ viz Komise pro tělovýchovu (1921): V. Klofáč (předseda), MUDr. J. Gruss, M. J. Horáček, S. Jiránek, Prof. Smotlacha, Prof. Majda, Ing. V. Havel, L. W. Riess (referent), F. Marek (referent).

FOTO: MOJMÍR TICHÝ

Jak to začalo

Dlouho jsme uvažovali o vytvoření nějakého sportovního oddílu, až nastala ta správná souhra okolností – rozvinula se užší spolupráce se základní školou na Rezníčkově ulici a do Ymky přišli dva mladí nadšenci pro florbal – Ivoš Stanko a Vláda Tuček.

Dlouho jsme se nerozmýšleli a od září 2003 začaly tréninky florbalu v tělocvičně na ZŠ Olomouc, Rezníčkova 1.

Partneři

Musíme ještě zmínit, že naše partnerská organizace CEVI ve východním Švýcarsku nám v tom byla vzorem, protože již delší dobu mají taky několik florbalových (unihokejových) družstev a hodně podporovali naše úsilí.

Švýcarsko

Velkým motorem v tomto startovacím období byla plánovaná návštěva na pozvání našich partnerů do Švýcarska. Bylo potřeba během několika měsíců postavit mužstvo, které něco dovede, umí hrát podle pravidel, dále připravit dresy atd. Z dnešního pohledu se to jeví jako velká troufalost, ale počáteční nadšení a touha jet do zahraničí překonaly všechny nástrahy. Tým se pomalu utužoval a hra se zlepšovala. Trenéři Ivoš a Vláda ovšem dále prožívali obavy z neúspěchu a hnali kluky dál, a to

bylo dobře. Mužstvo si začalo více věřit.

Konečně nastal únor 2004 a my vyrazili v pronajatém autobuse na 900 km dlouhou cestu přes zasněžené Alpy. A jak to dopadlo? No výborně. Prožili jsme nádherný týden plný zážitků z jiné krajiny, odehráli několik zápasů a jeden turnaj, něco jsme vyhráli a něco ne – ale tak už to chodí. A domů odjížděla výborná parta kluků.

Pak přišly další všední dny, další zápasy, úspěchy i neúspěchy, odchody a příchody nových hráčů, ale takhle to začalo a za to jsme vděční...

Mojmír Tichý

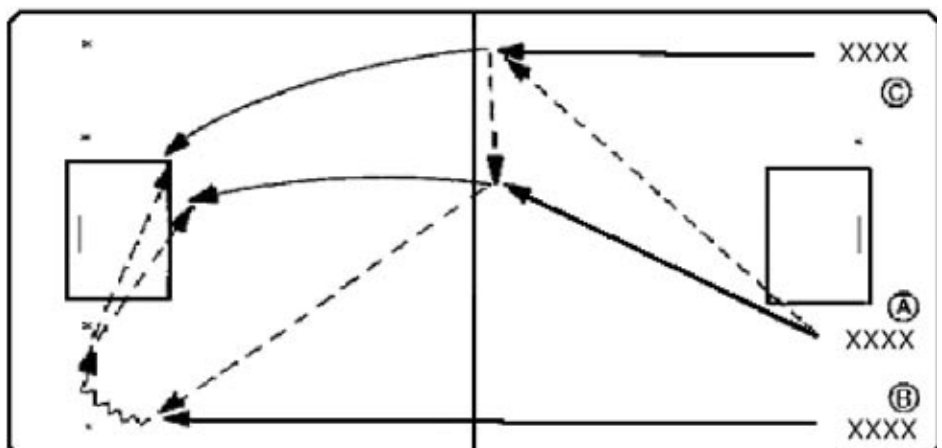

SCHÉMA: YMCA OLOMOUC

Ženy cvičí v prostorách mělnické evangelické fary

Sál mělnického Husova domu v Mělníku nehostí jen bohoslužby, divadelní představení, pěvecká a hudební vystoupení, ale také cvičení pro ženy. Ty se na mělnické evangelické faře scházejí pravidelně pod vedením fyzioterapeutky vždy v pondělí a ve čtvrtek od 17 hodin.

FOTO: BOND

„Cvičíme na velkých gymnastických míčích, s pružnými tahy a overbally,“ říká fyzioterapeutka Martina Pospíšilová, která šedesátiminutová setkání vede podle zásad léčebné tělesné výchovy.

„Sestavuji je podle vzorce: předehrát, protáhnout, posílit a relaxovat. Cviky vyhovují i těm, kteří se již netěší plnému zdraví. Právě cvičení je přitom vhodnou metodou k léčbě a zároveň prevencí dalších obtíží s pohybovým aparátem a vede ženy ke zdravé životosprávě,“ vysvětluje fyzioterapeutka.

Leckdo by se zarazil nad tím, že se na mělnické evangelické

faře cvičí. Ale proč ne? Vždyť známé přísloví Ve zdravém těle zdravý duch tam nachází své opodstatnění. Cvičení patří k několika programům sdružení mladých křesťanů YMCA Mělník, které hojně využívá areál Husova domu v Krombholcově ulici.

Ženy ve věku od 25 do 75 let si tento program velmi pochvalují. „Jako stomatolog mám potíže s krční a bederní páteří. Při cvičení se to ale krásně srovná. Dříve mi v krku chrupalo, teď už ne a rozsah krční páteře mám fantastický, o bederní oblasti ani nemluvě. Člověk si tady rozpohybuje svalové skupiny, které v zaměstnání a doma nepoužívá,“ pochvaluje si Jindřiška Hanušová, která stejně jako všechny ostatní platí 10 korun za jednu hodinu cvičení.

FOTO: BOND

Velké gymnastické míče slouží k odlehčení a k nápravě sedu. Coby labilní plocha také aktivují svalový systém. Malé míče, overbally, doplňují posilovací cvičení stejně tak jako pružné tahy. „Ty mají jednu velkou přednost, odporové cvičení, které je doporučováno k prevenci osteoporózy kostí,“ vysvětluje Martina Pospíšilová.

Účastnice ale nejen cvičí. Vyměňují si zkušenosti z vaření, pečení, předávají si recepty a například připravují rozlučky před letními a zimními prázdninami. Na nich už se prý těší na pokračování a říkají: „Konečně zas jedem, už nám to chybělo!“ A takhle tomu je už čtyři roky.

*Ondřej Bond Tichota
(Vyšlo též v MF Dnes, 25. 3. 2005, s. 4.)*

FOTO: YMCA ŽIVÁ RODINA

Zalíbilo se mi zastavení nad tématem YMCA a sport. (Vyzvala nás k tomu YMCA ústředí.) Jestliže se ve svém počátku YMCA soustřeďovala na sportovní vyžití mladých lidí, tak těmto aktivitám naše Živá rodina není dnes nic dlužna.

YMCA Živá rodina se soustřeďuje na celé rodiny. Svými aktivitami se snaží rodinu, jako základní buňku společnosti, uchovat, chránit a podporovat. Nebudu zde vyjmenovávat všechny aktivity. Zmíním se právě o těch sportovních.

Existují u nás volejbalová družstva mladých a také nás „starších“ – rodičů, hrají se volejbalové turnaje, pravidelně se trénuje. Fungují oddíly juniorů, které pořádají pravidelně pěší výlety a sportují. Konají se sportovní soboty, jezdí se na tábory se zaměřením sportovního vyžití, pravidelně jezdí 1x do roka tatínkové s dětmi na vodu (můj manžel jel na svou první vodu v polobotkách a dodnes si jej za to jeho kamarádi dobírají) a dále existuje pravidelné cvičení pro ženy a letošní novinkou je i cvičení zaměřené na rehabilitaci, pro naše seniorky.

Mně osobně YMCA Živá rodina oslovila asi před deseti lety. Děti byly menší a mně se líbil program právě pro celé rodiny. Začali jsme s manželem chodit na volejbal man-

želských párů, jeli jsme celá rodina na volejbalový tábor. (Já jsem si na svůj první volejbalový tábor vzala s sebou kulmu na vlasy, no... byl tam přepych, co se týče krásy přírody, ale elektřina ne.) To byl náš začátek, potkali jsme se se spoustou zajímavých lidí, se kterými se dodnes přátelíme a podnikáme nejrůznější akce.

V našich aktivitách, především sportovních, naplňujeme jakýsi „chybějící nekomerční článek“ v dnešní společnosti. Sportujeme pro zdraví, zábavu, pro dobrý osobní pocit, pro soudržnost a přátelství. Sportem nevyděláváme, nekalkulujeme, nezajišťujeme prestiž, ani kariéru, neděláme reklamu „něčemu“. Při našich aktivitách dokážeme být pospolu s přáteli nejrůznějších povolání, aniž bychom si museli závidět, kout pikle apod. Naopak si dokážeme pomáhat, podpořit jeden druhého, navzájem si sebe vážit a udělat si na sebe čas. Máme zdravý humor, který je vzácný a našťástí nakažlivý.

To vše je pro mne osobně velmi cenné a cenné je i vytváření vzájemných kontaktů mezi jednotlivými kolektivními členy YMCA. Sportovní aktivity se k takovému aktivnímu setkávání velmi hodí. Příkladem mohou být dnes již pravidelné volejbalové turnaje mezi YMCA Jindřichův Hradec a YMCA Živá rodina, kde se nám podařilo vybudovat hezká přátelství.

*Za YMCA Živá rodina
Zdenka Pavlasová*

FOTO: YMCA ŽIVÁ RODINA

Desatero dobrého sportu

1. Nevzdáš se.
2. Nebudeš hledati výmluv pro své chyby.
3. Nebudeš se honositi svým vítězstvím.
4. Nemáš sklesnouti po prohře.
5. Nebudeš nečestně používatí výhod.
6. Neklad' podmínek, jichž bys sám nemohl přijmouti.
7. Buď vždy ochoten přenechatí hráči hru ve stínu.
8. Nebudeš podceňovatí soka, aniž přeceňovatí sebe.
9. Pamatuj si, že jde o zápas; kdo jinak smýšlí, je slaboch a ne sportsman.
10. Měj v úctě hru, kterou hraješ, poněvadž kdo ztratil čestně, zvítězil i při prohře.

Hugh S. Fullerton
(Převzato z časopisu YMCA, 1923, 3, s. 68.)

Několik rad cvičícím

V předchozích číslech jsme Vás informovali o postupu ve cvičení. Dnes bychom Vám rádi řekli, že nestačí přijít dvakrát za měsíc si zahrát nějakou hru a jít do páry. Nutno chodit pravidelně do cvičení týdně. Stačí Vám úplně dvakrát za týden cvičit, ale cvičit opravdově. Doporučujeme Vám, abyste nepřeháněli ve cvičení. Nedá se to strhnout najednou, spíše to strhne Vás, že necháte cvičení vůbec. Začněte pomaleji, volte cvičení lehčí a nechtějte hned ze sebe dělat atlety a vynikající borce.

Mám na mysli muže i ženy. Obvykle prvními příznaky, že nestačíme, jsou příznaky těžkého a nesnadného dýchání. Každým pohybem se zrychlí dech a zadýcháme se. Čím více jsme na cvičení zvykli, tím pomaleji a později se zadýcháme. Cvičením se naučíme hluboce dýchat. Každým pohybem se zrychlí také tep srdeční, což má za následek, že krev v těle rychleji probíhá. Konečně za třetí pohybem se urychluje rozpad některých tkání, které zase potom jsou nahražována novými tkánivy, silnějšími, pevnějšími a které se přizpůsobují pohybu v práci na ně kladeným; sval mohutní a sílí! Proto svalstvo člověka necvičícího je měkké, kdežto svalstvo člověka pravidelně cvičícího je pevné a pružné!

Aby sval opravdu mohl růsti a měnit se, potřebuje potravu a kyslíku, které svalstvu přináší krev. Řekli jsme, že pohybem a cvičením se zrychluje dýchání, t. j. přívod kyslíku do krve a oběh krevní, t. j. roznášení kyslíku ke svalům! K tomu účelu slouží nejlépe jednoduché pohyby, které nejsou různými těžkými posicemi komplikovány a které brzdí oběh krevní do celého těla. Proto poukazujeme na to, aby všichni a všechny cvičící nenosili podvazků a vůbec jakýchkoliv částí úborů, které zabraňují nebo brzdí volnému oběhu krevnímu. Těsnící tkanice nebo guma v trenýrkách je brzdou všem výsledkům, které chceme cvičením dokázati. U žen tím více toto platí než u mužů.

Poukazujeme na to, že při cvičení musíte pravidelně a hluboce dýchat. Nikdy nezatajujte dech! Uvědomte si, proč cvičíme! Cvičíme proto, abychom nahradili nedostatek tělesné práce, abychom uvedli alespoň jednou za den do práce srdce a plíce, abychom pomohli roznášet stejnoměrně potravu krví do celého těla a zbytky, které nebyly užitečně využity, odplavili. Musíme stavět nové svalstvo, pevné a pružné. – To budou radostné výsledky z našeho cvičení. K tomu je však zapotřebí nejen chtít, ale i dělat. Nestačí jednou za týden, ale poctivě alespoň dvakrát týdně cvičit a mezi dnem využití každé příležitosti k pohybu, k rozprouzení krve.

František Miloslav Marek
(Převzato z Tep pražské Ymky, 9, 1937, 5 - 6, s. 4.)

Bojový sport jiu-jitsu

Dosud je mnoho lidí, kteří si představují, že při jiu-jitsu se lámou ruce, nohy, vypichují oči atd. jako v mučírnicích v době středověku. Těm, kteří měli příležitost blíže poznati jiu-jitsu, jeví se tento nový moderní způsob sebeobrany zcela jinak. Poznávají, že kdo ovládá dokonale jiu-jitsu, má neviditelnou zbraň. Je posílen vědomím, že v jakékoli situaci má schopnost se ubránit. Cvičením v jiu-jitsu nabýváme hbitosti, odvahy, bystrosti postřehu. Není zapotřebí hrubé síly (Japonci jak známo jsou většinou drobných postav a přece jsou v tomto sportu mistry) a proto může se naučiti této sebeobraně mládež stejně jako dospělí, muži i ženy. Zvláště ženám lze doporučit, aby se učily tomuto sportu, protože soustava této obrany jim nejlépe vyhovuje.

V japonštině znamená jiu jemný nebo něžný, jitsu pak je umění. Jiu-jitsu samo o sobě je malou vědou. Většinu našeho vítězství získáváme tím, že proti tlaku neklademe odpor (a když tedy jen zdánlivě) a naopak ještě směrem tlaku táhneme a tím využíváme síly soupeřovy a dostáváme ho do situace, ve které ho chceme nalézt. Čili minimální silou docílíme velkého výsledku. Nevítězí tedy hrubá síla, ale chytrost. Rozlišujeme však „jiu-jitsu“ od „judo“, prvé znamená sebeobranu, judo však je sportovní zápas s pravidly boje, kde nebezpečné chvaty jsou vyloučeny.

Co je podstatou jiu-jitsu? Řada triků a chvatů, kde klamáním soupeře přecházíme do protiútku, po němž se musí vzdát další myšlenky nás znovu napadnouti. Útočnicka znemožníme podražením nohou, přehozením a různou kombinací chvatů na podkladě páčivém. V celé řadě chvatů snažíme se dostat útočnicka do nevýhodné situace porušením jeho rovnováhy. Sami musíme si však rovnováhu zachováti.

Judo podobá se v mnohém zápasu ve volném stylu, ale jeho složení je zcela jiné. Poražený, na příklad, není kdo se dostal na lopatky, nýbrž ten, kdož se dostal do takové situace, že vzdáním se přiznává svoji porážku.

potřebujeme pro nácvik různých chvatů, které při napadení na oděvu útočnicka pak použijeme. V judo pak je oděv dvojnásob důležitý, neb již před začátkem zápasu se partneri drží za oděv. Zcela obyčejné šaty by se při zápase roztrhaly, knoflíky a přasky by mohly způsobiti zranění a proto bylo k tomuto účelu z Japonska převzato zvláště dobré dobře šité kimono.

Prvním krokem k započetí nácviku jiu-jitsu jsou pády. Při cvičení jiu-jitsu se vyskytuje tolik pádů na zem jako snad při žádném jiném sportu a přece zranění je nepoměrně málo.

Nácvik pádů provádí se z různých situací a tím se předchází možným zraněním v praxi. Hráči footballu, rugby, basketballu a jiných her a sportu měli by se, pro svoji bezpečnost naučiti padati, měli by ovládat základy jiu-jitsu. Jiu-jitsu je sportem bojovým. Naučiti se chvatům nestačí, je nutno osvojit si je tak, abychom je při napadení automaticky prováděli v každé situaci. V takovém případě je nutno jednat rychle. Této rychlosti a duchapřítomnosti nabýváme stálým cvičením v jiu-jitsu. Mohu proto plně doporučit to, co prof. Slípka napsal v jedné své stati o jiu-jitsu:

„Cvičení samo o sobě přináší velké tělovýchovné hodnoty, které bychom v jiných odrůdách sportu těžce hledali. Především podpora vývoje mužných psychických vlastností je zhuštěna v jiu-jitsu, jako nikoli v každém úpolovém sportu. Pak přimysleme hodnoty fyziologické a psychotechnické, kterými je takové cvičení přesyceno. Krátce pod dobrým vedením, které asi s tímto názorem přistupuje k cvičení, stává se jiu-jitsu výhodným a nanejvýš užitečným prostředkem všeobecné výchovy mládeže i dospělých mužů.“

Vidíme tedy, že jiu-jitsu je více než obyčejný sport. Jiu-jitsu je studiem, cvičením ducha a těla a je to studium platné i pro běžný život. Důvěra v sebe dává sílu a odvalu, víra v úspěch je nejhlavnější podmínkou vítězství ve sportu a v životě.

Jiří Želinský

(Převzato z časopisu *Tep pražské Ymky*, 9, 1937, 5-6, s. 3.)

Při jiu-jitsu a judo používáme sportovního obleku, který

Sport v dnešní YMCA

Ano, ano! Pohyb je život! Pokud se hýbeme - žijeme. To platí o lidech i organizacích. Po většinu dne se však většina z nás přistihne v poloze sedací - ve škole, v práci, doma... Odrostli jsme práci na poli či přímo u pásu továren. Postihla nás automatizace, robotizace, digitalizace, a tím i chátralizace naší tělesné schránky. Proto je nutno kompenzovat nedostatky pohybu jaksi uměle - sportem - joggingem, rotopedy, posilovkami (vždycky si říkám při pohledu na posilujícího člověka, co by se dalo udělat užitečné práce místo toho nesmyslného zvedání závaží nahoru a dolů...) a jistě vás napadne řada dalších de facto umělých způsobů pohybu. Jaksi přirozenější mi připadá pohyb spojený s hrou - ať už jsou to kolektivní sporty, nebo i taková cyklistika, kdy se při jízdě můžete kochat okolní přírodou.

YMCA patřila v období před druhou světovou válkou k významným organizacím v oblasti tělovýchovy a sportu. Její význam byl tak velký, že je dodnes členem Českého olympijského výboru. Jak by ne, vždyť právě díky YMCA dnes v naší zemi

FOTO: YMCA OLOMOUC

známe sporty jako basketbal, volejbal či lukostřelbu. Právě sportovní oddíly YMCA začaly jako první používat nacyvičené signály akcí, tedy něco, co dnes používají všechna družstva ve všech sportech. Ymkařští basketbalisté byli několik let mistry republiky a tvořili páteř reprezentačního týmu naší republiky. To je však jen špička ledovce. V YMCA se spousta lidí naučila plavat a vzpomíná na to celý život. A tím se dostáváme k tomu hlavnímu - velmi důležité totiž bylo, že mladí lidé, kteří chodili do YMCA, si mohli vyzkoušet celou řadu sportů.

A to je zřejmě i parketa, kterou bychom mohli nabídnout mladým lidem dnes. Pokud chce někdo dělat sport vrcholově, pak jistě vyhledá klasický sportovní oddíl. Sport se posunul do roviny, kdy špičkové výkony mohou podávat jen profesionálové a jsou za hranicí přirozených lidských možností, což lze vidět jednak na doping, jednak také na přetěžování lidského těla, které vede ke zraněním - kdo z vás viděl špičkového sportovce bez operace...? V každém případě však dnes není

mnoho možností, kde sportovat bez přímé aspirace na vrcholové výkony. Sport totiž stojí také obrovské peníze, investice do sportovců jsou tvrdým byznysem.

Proto mám za to, že tak jako na počátku rozvoje sportu v této zemi YMCA sehrála svou historickou úlohu, tak je třeba dnes hledat nové místo. Zdá se mi, že právě v umožnění volného přístupu dětí a mladých lidí k různým sportům, které by si mohli vyzkoušet, při nichž by šlo o radost z pohybu a hry, bez nutnosti

FOTO: YMCA DĚČÍN

zavazovat se k drastické mašinérii tvrdé přípravy na profesionální kariéru, je tím co by mohla YMCA nabídnout.

Pokud v současné době řekneme v YMCA slovo sport, většinou se nám spojí s korfbalem, který na skvělé úrovni provozuje YMCA Znojmo. Hraje se i florbal, který je stále více populární a to v Olomouci. Živá rodina se věnuje volejbalu, stejně jako v Ústí nad Labem a Letohradu, ale myslím si, že volejbal je tak populární hra, že by stálo za to, udělat alespoň jednou za rok celoymkařský turnaj. Určitě bychom mohli pozvat i volejbalový tým YMCA Ukrajina, který opravdu jede. YMCA Braník, Děčín, Třebechovice, Open a jistě řada dalších ještě „jezdí na vodu“. YMCA Olomouc a T. S. se věnují lezení a lanovým aktivitám, které lze do tohoto výčtu také zařadit. YMCA Třebechovice pořádá každoročně šachový turnaj, ale to už jsme na hranici tématu ☺. O dalších vysloveně konkrétních sportovních aktivitách nevím a to je škoda. Snad se alespoň něco sportovního děje na letních táborech, ale přiznejme si, to je málo.

Sportování přináší i řadu důležitých druhotných prvků: kamarádství, endorfiny, a tím radost, uvolnění stresu, cvik vůle, správné držení těla, pomáhá předcházet řadě nemocí (především civilizačních), dodává sebedůvěru, učí zpracovávat emoce. A naučit se vyhrát i prohrát je výhra vždycky. Zkusme tedy nad tímto námětem nejen přemýšlet, ale přivedme ho alespoň na start praktického naplnění. Po zaznění výstřelu se rozběhne už sám. Uvidíte - nadšení dětí totiž strhává...

J. V. Hynek

ZLOČIN V VI. PATŘE

Tuctová detektivka

Každý horlivý čtenář detektivních novel a románů dá mi jistě za pravdu, odvážím-li se tvrdit, že téměř všechny začínají asi následujícím způsobem: „Detektiv Y. X. seděl ve své pracovně v měkké lenošce a vypouštěl modravé obláčky dýmu z vonného doutníku, když náhle zařinčel telefon“. – Poněvadž pak tato detektivka je detektivkou tuctovou, nemůže se naprosto uchýliti od této osvědčeně vyjeté koleje a musí začínati stejně.

Osobou na scéně je tedy detektiv, přirozeně Angličan, který se jmenuje Jim a nebo ještě lépe Joe. Nosí kostkované šaty, placatou čepici a kouří lulku, ve výjimečných případech také doutník. Bydlí v VI. poschodí mrakodrapu. Řekněme, že právě sedí ve své pracovně v měkké lenošce a vypouští modravé obláčky dýmu z vonného doutníku, a začátek detektivky je hotov.

Nyní by měl náhle zařinčeti telefon. Dejme tomu však, že se v tomto bodě naše detektivka poprvé uchýlí od oblíbené šablony a že telefon nezařinčí. Poněvadž se ale musí na každém začátku stát něco náhlého, stane se asi toto:

Detektiv Joe zírá delší dobu do kouta u okna. Náhle(!) se vymrští ze židle, odhodí doutník, přeskočí psací stůl a vrhne se k oknu, kde začne zuřivě dupat nohama.

Po chvíli přestane, vezme ze stolu kus křídý, přistoupí ke dveřím, od shora dolů bílymi kříži pomalovaným, a přikreslí s vážnou tváří dva nové.

Každý obyčejný smrtelník, který by spatřil detektiva při podobném počínání, pomyslí si, že ubohý Joe byl postižen náhlým záchvatem šílenství, ale černý Bob, takto Joeův sluha, který všechno toto pozoroval z chodby klíčovou dírkou, si povzdechl:

„Pán už zase z dlouhé chvíle zabíjí šváby!“

A Joe měl skutečně dlouhou chvíli. Již po čtrnáct dní, od času kdy se nastěhoval do tohoto bytu, se nepříhodilo nic, co by jej dovedlo vytrhnouti z nečinného lenošení. Ani jeden místní milionář nebyl zavražděn, ani jedna nedobytná pokladna nebyla vyloupena, ba nepřišlo se ani na jednu vypáčenou půdu. Již po čtrnáct dlouhých dní kouřil Joe ve své pracovně doutníky, zabíjel šváby a nadával na Boba.

Patnáctého dne z rána, v okamžiku, kdy Bob z dlouhé chvíle pozoroval klíčovou dírkou Joea, jenž právě rozmáčkl pod rámem velikého obrazu Napoleona dvěstětřicátéhoosemého švába, stala se věc překvapující. Někdo zazvonil. Bylo to tak překvapující a po čtrnácti dnech klidu tak nezvyklé, že Joe zapomněl přimalovati k velikému hřbitovu na dveřích nový křížek za švába, jenž právě opustil toto slzavé údolí. Bob na chodbě sebou škubl, div že si nos do klíčové dírkky nevrátil. Pak se ale rychle vzpamatoval a běžel otevřít.

Na chodbě stál pán nenápadného zevnějšku. Byl oděn v červený žaket a kalhoty s velkými modrými kostkami. Na nose seděly mu fialové brýle a mohutný oranžový vous splýval mu přes náprsenku se zlatými knoflíky. – Smekl s hlavy svůj bílý cylindr a hlasem, na němž bylo znáti rozrušení, pravil:

„Přál bych si mluvit s mistrem Joem.“

V několika vteřinách bylo jeho jednání vyhověno a rozrušený pán se octl s tváří v tvář slavnému detektivovi, který stanul poněkud překvapen uprostřed pracovny. Dojem, jakým na něho tento rozrušený pán zapůsobil, byl zcela zvláštní.

(Pokračování příště.)

Ota Člupek
(Převzato z druhého ročníku časopisu členů chlapeckého oddělení pražské YMCA Krb (č. 1, říjen 1929), jehož majitelem a vydavatelem byla tehdejší YMCA v ČSR, odpovědným redaktorem byl Joe A. First a řídili jej M. Midloch a sbor hochů.)

A B C D E F G H I J

Ani v novém ročníku Proteinu nemůže chybět vojtovka.

Tentokrát je zaměřena na hlavní téma čísla. V tajence najdete odpověď na otázku: Jaké tělo má svého majitele nejraději?

Minulá tajenka skrývala slovo NOTEBOOK, což byla i cena pro výherce. Díky luštitelskému duu H+S cenu získává YMCA DAP! A cena lednová? Tentokrát už zase pro jednotlivce a bude to samozřejmě něco sportovního! Stáhnout si ji můžete zde: www.ymca.cz/protein/vojtovka0601.xls

VDOROVNĚ

1 Typ sovětských raket * viz sloupec F * kapitola Koránu.

2 Studentská křesťanská organizace * pánský společenský oděv * zkratka významné sportovní organizace, která je členem i YMCA.

3 Krátký filmový útvar (nebo bez jednoho písmene hlavní téma tohoto čísla) * zvíře, které je na letošním PF-ku YMCA v CR * typ vozu značky Ford.

4 Malá černá gramofonová deska * titul východních guru * anděl.

5 Co dělá medvěd v zimě? * nechvalně známá tajná bezpečnostní složka státu v ČSSR * střelná zbraň sloužící dnes především sportu, který do naší republiky přivezla YMCA * bířskaté písmenko.

6 Oni * druh oříšků * biblický muž, o kterém je de facto jen zmínka, že „chodil stále s Bohem, a proto byl k Němu vzat, aniž zemřel.“

7 Nemocniční oddělení, které se zabývá uspáváním a buzením - lidově * zkratka cestovek * první písmena křesťanských jmen básníka Erbena * anglicky „pan“.

8 Kde je hodně lidí, tam je... * barva, kterou jsou napsána písmena YMCA v jejím logu (anebo taky zpěvačka, která letos prohrála zlatého slavíka s Anetou Langerovou).

9 Co byste neměli dělat, když už se jednou konečně pro něco rozhodnete - např. sportovat * chem. zn. pána, který se odstěhoval do Humpolce * iniciály paní Novotné, která má svátek 22. listopadu.

10 Momentálně neúspěšnější sport v YMCA (děkujeme YMCA Znojmo!) * co lidé dělají s masem, aby ještě zvýšili jeho zdravotní nebezpečnost.

SVISLE

A Jak dělá čtyřhlavý had (jakože z pohádky, v přírodě se samozřejmě nevyskytuje) * přístřešek pro prodej čehokoliv

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
1	■									
2		■								
3			■							
4				■						
5					■					
6						■				
7							■			
8								■		
9									■	
10										■

- slovensky nebo také první tři písmena vyjadřují řadovou číslovku v ženském rodě a zbylá tři písmena označují přílohu k jídlu, kterou si pan Kodet v Pelíškách pletl s knedlíkem.

B Zkratka pro ostatní osobní náklady používaná ve formulářích pro vyúčtování dotací MSMT * nezbedný námořník * chem. značka kyslíku.

C Prvek, jehož nedostatkem v lidském těle vzniká struma * jeden z míčových sportů, který vymyslela YMCA v USA a také jej přivezla do naší republiky * první písmeno názvu sportu, který se hraje se šišatým míčem.

D Světlo houpající se většinou uprostřed stropu - ovšem až od druhého písmena * španělsky „sucho“ * škola, kde se vyučuje medicína.

E Pokud chci sklídit, tak musím i... * zcela netypický výraz tváře ymkaře.

F Doplňte písmeno, které je v celé vojtoвке nejvícekrát (i s tímto výskytem to bude plný tučet) * jak zoveme úkon, jehož důsledkem odletí míč od nohy? * můj nejoblíbenější strom * ona.

G Německy či anglicky „tak“ * velmi populární sport, který se u nás zabydlel opět díky YMCA.

H Opravdu nevhodné titulování paní učitelky * anglicky „slunce“ * co dodává sport tělu.

I Časový interval * předpona naznačující, že se jedná o něco ve spojitosti s životním prostředím * MPZ Itálie * typ monitorů.

J Ručitel * boubelaté písmenko * co dělá se svým zdravím moudrý člověk (jej).

SPORT ve světě YMCA

Prosazovat křesťanskou vizi světa skrze rozvoj těla, ducha i mysli, to je princip YMCA. Obvykle tělo člověk posiluje a utužuje především sportem. Jak jsme si již v této rubrice zvykli, tak přístup různých organizací YMCA na světě k určité oblasti je zřídka kdy totožný. Rozmanitost sportovních programů ve světě YMCA je možná jednou z nejsilnějších. Jak se tedy sportuje ve světě ymkařů?

Předpokládám, že se v tomto čísle některý z kolegů sáhodlouze rozepsal o dvou blyštivých momentech historie světové Ymky spojené s rozvojem sportu. Byli to totiž právě cvičitelé YMCA, kdo přivedli na svět dva populární kolektivní sporty: basketbal a volejbal.

Dodal bych jen několik poznámek zejména ohledně osobnosti vynálezce basketbalu Jamese Naismithe. Byl to právě tento ymkařský tělocvikář, který v r. 1891 přibil koše na broskve ke stěnám tělocvičny Mezinárodní pedagogické školy ve Springfieldu, Massachusetts a vynalezl pro miliony lidí novou hru. Tento pedagog byl Kanadán působící v USA. S trochou nadsázky je tedy možné říci, že košíková, která se během 114 let existence velmi rozmohla, je tedy jednou z pěkných ukázek mezinárodního rozměru ymkařských aktivit.

Získat pro Pána muže skrze tělocvik

J. Naismith je celkově velmi pozoruhodný chlapík. V devíti letech byl sirotkem, později se na prestižní kanadské univerzitě McGill připravoval na povolání presbyteriánského pastora. Při přijímacím pohovoru na učitele tělesné výchovy ve Springfieldu mu byla položena tato otázka: „Co je náplní práce vyučujícího tělesné výchovy YMCA?“ - „Získat pro Pána muže skrze tělocvik.“ Svým svěřencům vštěpoval následující: „Nechť dokážeme prohrát s elegancí a vyhrávat se zdvořilostí. Nechť dokážeme přijímat kritiku stejně jako chválu. A nadevše nechť vždy oceňujeme postoj našich bližních.“

Máme ještě tři cíle?

V 19. století byla Ymka přeci jenom jiná, než je dnes. Tři

osy rozvoje ymkaře: duch – mysl – tělo byly rozvíjeny vždy současně. Mám dojem, že tehdy byli ymkaři méně rouztroušeni do malých specializovaných skupinek, tak jak se tomu děje dneska. Tehdejší člen YMCA byl jak členem sportovního klubu, tak i častým návštěvníkem vzdělávacích přednášek a aktivním účastníkem modlitebních kroužků. V dnešní době znám v ČR málokterého ymkaře, který by v Ymce zároveň sportoval, vzdělával se a duchovně rostl. Možná ještě tak ti nejmladší členové, kterým se všech těchto činností dostává skrze globální nabídku aktivit pro mládež. U dospělých a dospívajících mi přijde, že se v Ymce angažují v jedné určité aktivitě a rozvíjet se i v těch ostatních směrech pod křídly rovnostranného trojúhelníku není úplně praxí. To neznamená, že by se ymkařský sportovec nemodlil nebo by se nevzdělával, ale většinou v jiných strukturách než těch ymkařských.

USA: bašta ymkařského sportování

Pozice sportu v Ymkách je napříč zeměmi vskutku různorodá. V USA je pro běžnou populaci Ymka synonymem sportovního centra (bazén, posilovna, sportovní kroužky pro děti i dospělé). Když někdo řekne: „Jdu do Ymky“, tak to znamená, že si jde zasportovat. Na jednu stranu je takovéto posunutí pojmu Ymka znepokojující, a na druhou stranu inspirující.

Sport: inspirace pro ducha a mysl

Ymka v USA samozřejmě není pouze sportovní středisko. Jakákoliv nadměrná orientace v tomto směru by byla důvodem k obavám a poškozovala by poslání naší organizace. Na druhou stranu si ale Ymka vydobyla určité renomé a uznání v jedné ze svých os působnosti. Její úspěch na poli sportu je tedy inspirací a výzvou pro ostatní směry jejího snažení:

křesťanství, rozvoj ducha a mysli.

Tato známost Ymky v oblasti sportu má i určité úsměvné průvodní jevy. Na jednom americkém nákupním serveru je YMCA zařazena jako fitness řetězec společně se svými čistě komerčními konkurenty. Společně s komercializací sportu se nepřímo a částečně komercializuje i americká Ymka.

Zlé americké jazyky

O Ymce v USA by stálo za to napsat samostatný článek. Jejích 2 milionů členů a tři tisícovky sdružení jsou neuvěřitelně živý a zajímavý organismus. Občas se člověk dočte i ne úplně lichotivé informace. Zlé jazyky tvrdí, že v USA je Ymka již pouze sportovní firma, která opouští chudé neziskové čtvrti a přesouvá se do bohatších oblastí, kde je možnost zisku vyšší. Nevím, co je na tom pravdy. Každopádně se stává, že Ymka v určité čtvrti ztratí svůj neziskový statut, když už málo pomáhá okolí skrze sociální a jiné programy. Přese všechno však Ymka snad nikde na světě není žádná obchodní společnost. A v YMCA USA stále, na rozdíl od její profesionální sportovní konkurence, platí, že výše příjmu nesmí být překážkou tomu, aby se kdokoli mohl účastnit ymkařských aktivit.

Samozřejmě se však nespportuje pouze v 50 státech americké Unie. Na ymkařských hřištích, palubovkách a plochách se tuží svaly po celém světě.

Ymkaři ve finské reprezentaci

Ve skandinávských zemích hrají ymkařští basketbalisté na velmi vysoké úrovni. Ve Finsku byl tento sport uveden v roce 1927 ymkaři z Helsinek. Jistý zaměstnanec YMCA, Vilho Nuoreva, se zúčastnil mezinárodní ymkařské sportovní soutěže v Dánsku, kde ho nový sport nadchl. Ymka hrála významnou roli v rozvoji finské košíkové a hraje ji dodnes. Mužské a ženské dospělé týmy NMKY Helsinky střílí koše ve finské druhé lize. Juniorský tým je v lize první. A pravidelně se ti nejlepší dostanou do národního výběru.

Basketbal jako integrační prostředek

Podobně důležitý je basketbal i pro aktivity Ymky ve Švédsku. Věrní čtenáři si možná vzpomenou na stockholmskou organizaci Fryshuset, o které jsem psal v souvislosti s bojem proti neonacismu. V rámci Ymky Fryshuset působí sdružení YMCA Southern Basket. Jak její jméno napovídá, působí v jižních čtvrtích Stockholmu. Pod její hlavičkou trénuje plná stovka basketbalových týmů. Tato švédská organizace přistupuje k basketbalu zcela ymkařsky. Nejde jenom o sport, pohyb a pevné svaly. Basketbal je součástí integračního projektu (nejenom) přistěhovalecké mládeže, dětí z chudých rodin aj. Basketbal je hra, kde se mládež může naučit toleranci a respektu k druhému, naučit se přijímat prohru, unést vítězství.

Pro prohloubení tohoto cíle rozvoje duše - ducha - těla se Southern Basket spojil se třemi dalšími Ymkami a založil organizaci 08 Stockholm Lidská práva. Tyto „nesportovní“ snahy neberou nijak na vážnosti, s jakou se přistupuje k utkáním. Na úrovni sportovních výsledků mají švédské ymkařské týmy podobně obdivuhodné výsledky jako jejich finští kolegové.

FOTO: ARCHIV AUTORA

Blízko mládeže a moderní

Sport v rámci Ymky není jenom basketbal. Bylo by to neuvěřitelně staromilské od organizace, která funguje ruku v ruce s mládeží dneška. Dnešní mladí mají basket rádi, ale zajímají se i o jiné způsoby, jak potýrat tělo.

Ve Stockholmu je tedy součástí centra Fryshuset i 900 metrů čtverečních haly pro skateboard, in line brusle, BMX kola aj.

V Německu je v mnoha Ymkách v nabídkách velmi moderní break-dance, což je aktivita na pomezí kultury a sportu.

Makedonský sportovní volnočas

Makedonská Ymka (Ymka Skopje) nabízí svým členům i ostatní mládeži mnoho druhů sportovního vyžití. V Makedonii to vzali pěkně od podlahy, Ymka zde spolupracuje mimo jiné i s Makedonským olympijským výborem, s ministerskou Agenturou mládeže a sportu a několika studentskými organizacemi jak na úrovni gymnázia, tak v oblasti univerzitní. Hlavní akcí bylo zorganizování fotbalového turnaje, kde se odehrálo více jak 20 zápasů. V Makedonii, kde jsou etnické tlaky velmi často patrné, se Ymce daří v rámci svých sportovních programů dávat dohromady mladé různého původu. I skrze sport se učí toleranci a mírovému soužití. Ymka si zejména cení vysokého počtu účastníků albánské menšiny žijící ve Skopje.

Mezinárodní turnaje

Ymka je bytostně mezinárodní organizací. To se promítá i do jejích sportovních aktivit. Jak jsem uvedl výše, Finové okoukli basketbal na mezinárodním sportovním turnaji YMCA v Dánsku. Takovéto události nejsou jenom otázkou minulosti; ymkaři se utkávají ve sportovních kláních celoročně. Na několika z nich (volejbal, basketbal, házená, ping-pong, karate) se podílí i Evropská světová aliance. Byla dokonce založena organizační skupina „Evropská sportovní Ymka“. Kuriózně je jejím sekretářem Dán... Že by měli Dánové patent na ymkařský sport v Evropě?

Jedním z cílů této skupiny je i obecná propagace sportu, včetně sportů nových. Německá Ymka vymyslela nový sport, jmenuje se indiaca. Více si o něm můžete dočíst na internetu. Uvidíme, zda-li se bude historie opakovat a z indiaky se stane nový hit tělocvičen.

YMCA misionářem sportu

Nemohu si odpustit ještě jednu sportovně-historickou odbočku, tentokrát do Koreje. I zde je právě Ymka spojena se zavedením několika dnes velmi populárních sportů. Volejbal byl uveden Ymkou v roce 1917. První fotbalový míč do Koreje přivezli britští námořníci, ale první veřejný fotbalový zápas se konal na hřišti Ymky Hwangeong. První hráči baseballu v Koreji byli zaměstnanci Ymky a studenti Německého institutu, utkání se konalo v roce 1905. Tato událost si dokonce zasloužila zfilmování. V roce 2002 natočil režisér Kim Hyeon-Seok film „YMCA baseballový tým“. Tato komedie pojednává o prvním baseballovém týmu v Koreji – týmu YMCA. Je to prý klasický sportovní doják, ale

FOTO: YMCA DĚČÍN

i tak, není to skvělé, že si Ymka najde cestu až do názvu (a zápletky) filmu?

Singapurská horská kola a lyže

V Singapuru se také sportuje. Ymka zde nabízí sportovní centrum na vysoké úrovni s bazénem a tělocvičnami. Sdružení ale poskytuje i jiné způsoby vyžití než tradiční městskou ymkařskou tělocvičnu. V prosinci proběhl výlet na horských kolech v „rustikálně malebném Pulau Ubin“. Jsem přesvědčen, že se akce vydařila.

Singapurští ymkaři se také v prosinci vydali na hory. Ymka totiž pořádá „Mezinárodní lyžařský a snowboardový tábor 2005.“ A opět je tu ta mezinárodní spolupráce: nelyžovalo se v singapurském městském státě, ale ve vyhlášeném jihokorejském horském centru Daemyung. Účastníci bydleli v korejských hostitelských rodinách, navštívili jeden ostrov Nami, město Chun Cheon, inu nádherna.

Sport je jednoznačnou součástí ymkařské vize, prolíná se v mnoha aktivitách Ymky a neměl by chybět v nabídce programu žádného z místních sdružení. Sport v Ymce není jenom prostředkem k utužení těla. Ve světě je určitě kde se inspirovat. I díky tomu se holistický ideál Ymky bude moci naplňovat v každodenní práci sdružení co nejčastěji.

Dominik Zunt

<http://domousov.bloguje.cz>

FOTO: ARCHIV AUTORA

Nadace Vodafone ČR

V prosinci 2005 zahájila svoji činnost Nadace Vodafone ČR. Její oblast působnosti navazuje na dosavadní charitativní aktivity Oskar Vodafonu.

V rámci úvodního grantového programu Vpoho podpoří Nadace Vodafone ČR nízkoprahové kluby pro děti a mládež, sdružené v České asociaci streetwork (ČAS), částkou téměř 10 mil. Kč.

Hlavním partnerem tohoto programu je Nadace rozvoje občanské společnosti, která bude program administrovat.

Zdroje: mobilmania.cz
a <http://www.neziskovsky.cz>

Školení hlavních vedoucích táborů 2006

proběhne ve dnech 12. - 14. 5. 2006
na Masarykově táboře YMCA na Sázavě u Soběšína.
Více informací najdete na začátku března
na www.ymca.cz.

MANA - setkání všech ymkařů

se uskuteční 22. - 24. 9. 2006!
Další informace najdete v průběhu roku
na www.ymca.cz.

Rezervujte si termín! Původní dubnový termín byl
postoupen busu do Anglie, nyní tedy platí září!

ROZVOJ YMCA

Dne 21. ledna v 10:00 hod. proběhne v Paláci YMCA
v zasedačce U krbu v 6. patře schůzka pracovní sku-
piny pro rozvoj YMCA.

Bližší informace na vojta@ymca.cz - seznam spo-
lupracovníků není uzavřený, můžete přijít i vy, pokud
jste činnými členy YMCA.

Zveme Vás na přednášku

Bůh Starého zákona Kdo? Jaký?

ThDr. Martin Prudký

sobota 7. ledna v 16:00 hod.

kruchta Betlémské kaple
Českobratrské církve evangelické
Prokopova 4, Praha 3 – Žižkov

Aktuální nabídka otevřených seminářů ICN

**Informační centrum neziskových organizací pořádá
také v roce 2006 řadu zajímavých seminářů.**

**Uvádíme pouze výběr, kompletní nabídku najdete na
níže uvedené internetové adrese.**

- 12.1.2006 - Příprava projektů a psaní grantových žádostí
- 24.1.2006 - Komunikace s občany a veřejností
- 25.1.2006 - Inventarizace majetku a závazků
- 26.1.2006 - Úspěšné plánování finančních zdrojů
- 1.2.2006 - Kreativní řešení problému
- 2.2.2006 - Psaní projektů a možnosti čerpání ze SF EU
- 3.2.2006 - Bráníme se manipulaci
- 6.2.2006 - Time management
- 8.-9.2.2006 - Personalistika - čtyřdenní kurz (1. část)
- 21.2.2006 - Řešení obtížných situací v manažerské praxi
- 23.2.2006 - Účetní závěrka NNO

Semináře ICN jsou samozřejmě placené, ale v nabídce
jsou i slevy - pro více účastníků z jedné organizace a pro
členy Klubu ICN.

Pokud byste tedy měli zájem o některý konkrétní seminář,
bylo by dobré přihlášky zkoordinovat tak, aby se dala sleva
využít. Svůj úmysl přihlásit se můžete zaslat na e-mail:
vojta@ymca.cz, o koordinaci se pokusím.

Více info na: <http://www.neziskovsky.cz>.

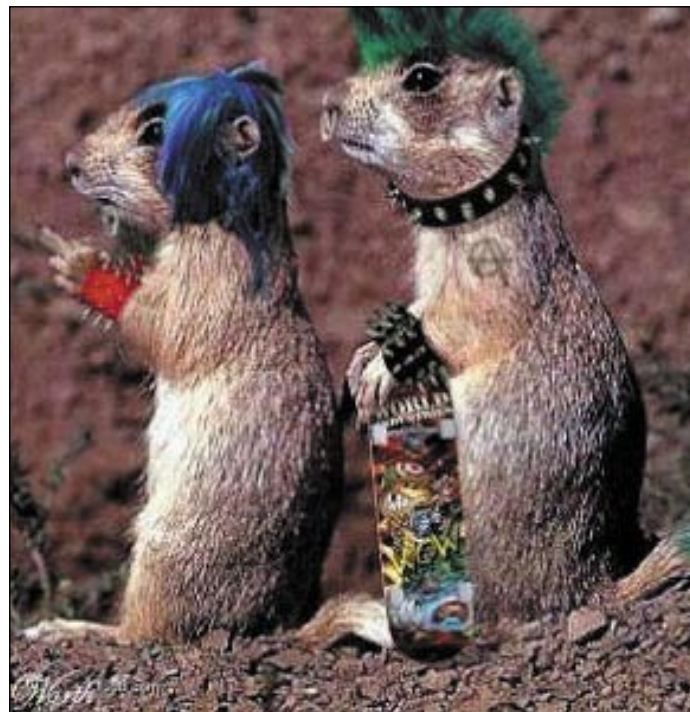
Subkultury a hnutí mládeže I

Každý z nás se setkává s lidmi, kteří se myšlenkově, vizuálně či jinak oddělují od majoritní skupiny. Setkáme se s nimi na ulici, ve školách, při práci s mládeží. Je důležité si uvědomit, že se jich nemusíme bát, že nemusíme panikařit, a spíše se snažit je pochopit. Než se ale dostaneme k jednotlivým skupinám, je třeba říci něco o subkulturách jako takových.

Začneme u pojmu nadřazeného – kulturou. Kultura je člověkem vytvořené prostředí, které se nedědí ale učí. Jde o soubor hodnot, myšlenek a naučeného chování, které umožňují jedinci bezproblémový život ve společnosti. Je něco, co od nás společnost vyžaduje, abychom mohli být plnohodnotnými členy společenství. Každá odchylka od majoritní kultury vyděluje. Kultura má tři základní složky. Složku materiální, duchovní a normativní. Mluví se o pluralitě kultury a v této souvislosti i o subkulturách, tedy jednotlivých podložkách kultury.

Subkultury můžeme v několika bodech vymezit takto:

- 1) Nositelé subkultury jsou menší, víceméně přesně vymezené skupiny, které jsou součástí vyššího celku.
- 2) Subkultura vykazuje z hlediska své vnitřní stavby tytéž

ILUSTRAČNÍ FOTO

složky jako kultura obecná – složky materiální, duchovní, normativní.

3) Subkultura se alespoň v některých elementech ve všech těchto složkách odlišuje od základní kultury.

4) Subkultura musí být relativně stálá v čase.

5) Není vázána na místo, je všude rozšířená se stejnými znaky.

FOTO: J. V. HÝNEK

Subkultura je tedy neformalizované uskupení lidí, kteří mají mnoho společného. Proto se vyhledávají, sdružují, kontaktují a podporují. Subkultury bychom mohli rozdělit na tři skupiny. Subkultury sociální, módní (tedy ty, o kterých bude řeč v dalších číslech) a jiné, mezi něž můžeme řadit profesní, umělecké, náboženské a další, kterých je nepočítatelné množství. (I evangelická mládež vykazuje znaky subkultury a mezi ní najdeme další subkulturu farářských dětí). Obsáhnout všechny subkultury je nemožné.

Subkultury sociální

Například bezdomovci, narkomani a prostitutky. Vytváření těchto subkultur je až sekundárním projevem patologických jevů. Jde o opačnou cestu. Nejdříve mě zasáhne problém, že nemám kde bydlet, nemám peníze na obživu, dostanu se na ulici a teprve pak se stávám součástí subkultury – automaticky po dosažení nějakého sociálního statusu – postavení.

Tyto subkultury jsou a budou stále ve společnosti. Neovlivní je módní trendy, nevymřou s určitou generací, nebudou se vyvíjet a lidé v nich mnohdy uvíznou na mnoho let.

Subkultury módní

Například Hippie, Techno, Skinheads, Punk, Hip hop, HC apod. Jde o subkultury, po kterých lidé touží. A to bez rozdílu pohlaví, postavení, vzdělání. Jde o typickou součást dospívání. Touha se nějak odlišovat, být „in“, mít nějaký světový názor. Touha mít pravdu a být o ní ubezpečován. Mladý člověk hledá skupinu lidí, kam by se zařadil. Kam by patřil, kam by se vracel. Výběr skupin je ovlivněn mnoha faktory. Nejčastěji přáteli. Ale důležitým faktorem je i hudba, neboť mnoho subkultur je úzce spjata s hudbou. Dále pak móda, zájmy a případně životní filosofie, či nějaké jiné přesvědčení (vegetariáni, ekologové apod.).

Ptáme se proč právě můj blízký. Proč mladí potřebují být jiní. Hlavním faktorem je skupina. V ní se člověk cítí nejlépe, cítí se bezpečně a silný. Obzvláště, když skupina vyznává stejné hodnoty. Člověk se sdílí, hecuje a vrací se ke „svým“. Pryč od školy, rodiny, od lidí, kteří mu nerozumí a nesdílejí stejné

názory. Jde o opozici vůči světu, okolí, rodině.

Dále pak móda odlišná od konvencí, která také jasně odlišuje od jiných subkultur. Je na první pohled jasné, jaký je můj „světónázor“ a s kým si rozumět budu a s kým ne. Kdo je můj spojenec a kdo je můj odpůrce.

Jiným důvodem bývá touha po adrenalinovém vyžití. Zejména některé subkultury balancují v některých svých činnostech na hranici, případně překračují hranici zákona. Jako například graffity, freetchno, práva zvířat apod. Jiným z důvodů je i hledání nové alternativy k nudnému životu a stereotypu.

Součástí dospívání mladého člověka je i častá změna hodnot, priorit a směřování. Díky tomu se stává, že mladí trpí takzvanou promiskuitou subkultur. Jde o střídání jednotlivých subkultur v relativně krátkém čase. A to i zcela odlišných, kdy z levicových radikálů se stávají pravicoví radikálové, kdy se z punkerů stávají hip-hopeři apod. Mnohdy jde o špatnou zkušenost, někdy o změnu kamarádů a někdy ani nedokážeme najít příčinu změny.

Michael Erdinger

PF 2006

DEMÁIRT

Irské tance YMCA Brno <http://demairt.unas.cz>

Noc nikoli Valpružina

... ale také velmi nevšední

FOTO: J. V. HYNEK

Již podeváté se evangelický kostel u Klimenta v Praze stal před Vánoci ostrovem ne klidu, ale rámusu, příjemně odlišného od toho, který v době adventu doléhá na jeho zdi zvenjšku. Pokud snad laskavý čtenář nepochopil hned napoprvé úvodní větu, ať neváhá a čte dále. Vše bude vysvětleno...

Kostel u Klimenta v prosinci hostil už devátý ročník akce s názvem Gospel Night. Asi jen málokterý program v Ymce, pořádaný jednou ročně, má takovou tradici. Gospel Night YMCA Praha se tolika letokruhy pochlubit může. Ale má i po tolika letech koho oslovit a co nového nabídnout? Pojďme vzpomenout na poslední ročník.

Gospel Night je s klimentským kostelem nerozlučně spjata. Ve své historii se sice při pokusu o jakýsi „facelift“ (tedy omlazení či oživení) snažila přestěhovat jinam, hned následující rok se ale do Klimenta opět vrátila, protože docenila jeho jedinečné vlastnosti coby koncertního i divadelního sálu.

Na Gospel Night se nechodí jako na klasický vánoční koncert, to jen abych vysvětlil souvěti z prvního odstavce. Znalci vědí, že očekávání poklidných vánočních melodií jsou hned na začátku každé Gospel Night smetena hudební smršti jednotlivých tensingových skupin. (Pokud některý z čtenářů PROTEINu neví, co je to TenSing, ať se hned poté, co jako výraz pokání sní tři žízaly, podívá na www.tensing.cz.) Přestože se diváci musejí připravit spíše na nonkonformní gospelo-rockový koncert s prvky punku než na Nesem vám noviny v podání smyčcového kvarteta, je Gospel Night příjemným

vytržením z nudné a každoročně poněkud jednotvárné vánoční fasády okolního světa.

Loňské tensingové setkání u Klimenta nevybočilo z řady osmi předchozích, a to ani délkou (poslední Gospel Night se vměstnala do dvou hodin), ani počtem vystupujících TenSingů (přijely Mělník, Praha, Náchod a Trutnov). Dlužno dodat, že díky obojímu program rychleji odsýpal a měl spád.

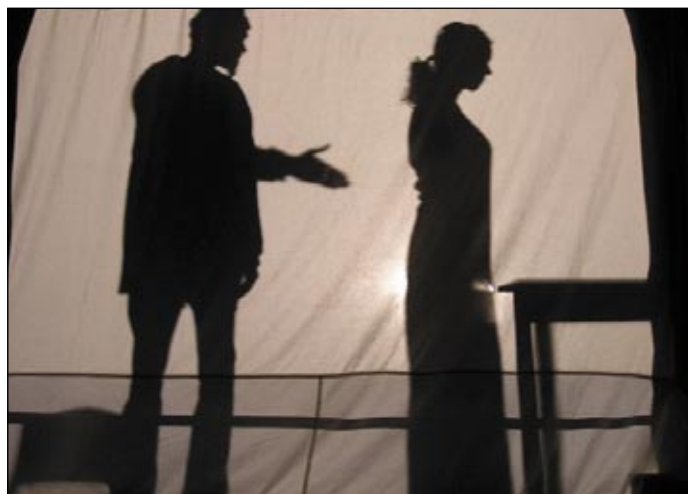
Devátá Gospel Night si ale rozhodně nezaslouží přívlastek „průměrná“. Za pozornost stály především dva momenty. Jednak to bylo drama, pojeté jako stínohra na téma Ježíš a cizoložnice, připravené v dramatické dílně Vojtěcha Rady, jinak známého jako „vršovický da Vinci“ pro jeho uměleckou všestrannost. Radovo pojetí biblického příběhu ilustrovaného obrazy z rodinné malířské dílny i pečlivě vyrobenými kulisami patřilo ke skvostům letošní Gospel Night.

Druhou zaznamenaní hodnou událostí bylo první vystoupení východočeského tensingového benjamínka z Trutnova. TenSing z Podkrkonoší nastoupil na pódium toliko se dvěma kytarami, oděn v kostýmech dělníků vracejících se z odpolední směny. Bouřlivé ovace sklidili především dva sólisté s montérkami a svářečskými brýlemi.

Pražská Gospel Night tedy ani po devíti letech neztrácí dech. I když se na severu Moravy začíná rozvíjet v licenci vyráběná Gospel Night Krnov, jako kopie úspěšného pražského projektu, editoři kulturních rubrik významných českých novin dodávají: nejlepší je originál. Zároveň ale severomoravské odnoži gospelového setkání přejí mnoho štěstí do dalších let a s napětím očekávají, čím pražská Gospel Night oslaví své letošní desáté narozeniny.

Vojtěch Berger

Fotografie: J. V. Hynek, více na www.ymca.cz.

Kurz Multipl(a)y III

Řecko (Chalkidiki, Agios Nicolaos)

21.11. – 4.12. 2005

Projekt organizovala řecká YMCA Thessaloniki (Soluň), která sídlí na nápadité adrese:

YMCA Thessaloniki
Náměstí YMCA
Thessaloniki

Partnery v tomto projektu byly YMCA v ČR, YMCA Neapol (Itálie) a další organizace z Holandska, Maďarska a Lotyšska. Celkem 40 se nás sešlo v letním táboře Agios Nikolaos na Chalkidiki (takový přímořský Soběšín) a cílem našeho dvoutýdenního urputného boje a konfrontací se sebou samým a svými schopnostmi a dovednostmi bylo:

- Rozvoj „životních dovedností“ užitečných pro práci s mládeží – spolupráce, řešení problémů, kreativita, komunikace, zvládání konfliktů, plánování a vedení aktivit...
- Příležitost k objevení a zlepšení kvalit samostatného a sebevědomého vedoucího, díky nimž budou účastníci schopni pracovat efektivněji, inspirovat lidi ve svém okolí a být zodpovědní za své aktivity. Také příležitost podívat se z nové perspektivy na svůj vlastní život a odhodlat se ke změnám, které bychom si přáli – „vzít život do vlastních rukou“, chovat se zodpovědně a ne jako oběť svého okolí a osudu.
- Vyměnit si zkušenosti a nápady, seznámit se navzájem s hrami a aktivitami, které mohou účastníci použít ve své práci a přijít s nápady na nové projekty.
- Příležitost k získání mezinárodních kontaktů, které je možno využít pro další spolupráci.

Musím se přiznat, že v okamžiku, kdy jsem dostala pozvánku a přihlášku na tento kurz, jsem se zaradovala. Jsem členkou skautského oddílu na Praze 2 a již jsem se účastnila několika vzdělávacně-motivačních kurzů a to jak v pozici řadového člena, tak ve funkci vedoucího. Akce byla vyhlášena pro lidi, kteří se zajímají o práci s dětmi, pro budoucí pracovníky s mládeží. Motto tréninku: „To create the world that works for everyone, out of love, care and cooperation“ mě přesvědčilo, abych tam jela. Z účastnických zemí mohu jmenovat Řecko, Maďarsko, Itálii, Holandsko, Lotyšsko a Českou republiku.

Po příjezdu do Soluně následovala cesta autobusem do letního sídla Ymky. Přivítání bylo neutrální, domluvili

FOTO: ARCHIV AUTOREK

jsme se na pravidlech a rozdělili se do pracovních skupin. Během prvních tří dnů probíhalo intenzivní školení, avšak ne o dětech a o přístupu k nim, ale o nás samých. Kurz byl zaměřen mimo jiné na sebezdokonalování, komunikaci, důvěru, vztahy a týmovou práci. Jako zastávce pozitivního přístupu učení jsem byla velmi rozčarovaná, když jsem se na vlastní kůži přesvědčila, jak pracuje tento systém vzdělávání. Trenéři nejen že se neusmívali a nebyli vlídní, ale občas utrousili nějaké sprosté slovo na náš účet, chovali se velmi chladně a nepřístupně. Příčilo se mi, že se příklady na nově probraná témata vybíraly ze sexuální sféry, což bylo minimálně zarážející, když ne nevkusné.

Mezi účastníky se hodně vzrušeně řešila otázka, co tady vlastně děláme a způsob, jakým to přežijeme. Rada z nás propadala v lepším případě trudnomyslnosti, v horším depresím. Kladnou věcí bylo to, že jsme se důkladně stmelili vůči všem odtažitým vedoucím a že jsme si našli společné téma debat v celém mezinárodním osazenstvu. Dávali jsme si najevo, že jsme spolu. Nutno podotknout, že to bylo psychicky velice náročné a že o tomto prvku kurzu nás nikdo nijak výrazně neinformoval.

Další tři dny jsme se zabírali workshopy, které jsme si navzájem připravovali v dreamteamech. Tvoření programu probíhalo pomocí nástrojů a navržených postupů, o nichž jsme se učili v první části kurzu. Po každém z nich následoval takzvaný clearing neboli ujasnění, co se povedlo a co ne, co

příště zlepšit a čím se zabývat, stejně jako názory všech, co se programu účastnili.

Jinou pravidelnou částí dne po celou délku kurzu byl sharing neboli sdílení pocitů, myšlenek a názorů, případně radostí a problémů. Hojně užívané slovo zde bylo challenge neboli výzva, ať už osobní, nebo týmová. Jednou takovou výzvou se pro nás stalo koupání v moři za ukrutného lijáku a při teplotě vody kolem 14°C. Zvládli jsme to.

Bylo to asi v polovině pobytu, kdy jsem přistoupila na tento způsob přijímání nových věcí. Důležitost mého rozhodnutí tkvěla v tom, že jsem si program začala užívat bez ohledu na to, jak se k nám chovají trenéři. Nebudu popisovat jednotlivé programy, ale nesmím vynechat skutečnost, že vše bylo velmi hluboké a působivé (a také emočně vyčerpávající). Jedním z cílů této akce byl osobní rozvoj a postup každého z nás. Všichni měli individuální plán, jak toho dosáhnout. Mým cílem bylo otevřít se vůči ostatním, stát se sebevědomou a důvěryhodnou osobou a vůbec nepřemýšlet nad tím, co si o mně kdo bude myslet. Toto poznání mě závrtně ovlivnilo a ve chvíli, kdy jsem si uvědomila, jak jsem kvůli ostatním „nesvobodná“, jsem dospěla k zásadnímu přehodnocení svého dosavadního způsobu života. Plněním svých úloh (usmívat se, dávat pozitivní i negativní feedbacky – zpětné vazby dalším účastníkům, žádat o své, oslovovat lidi a najít si denně 15 minut jen pro sebe) jsem se úspěšně začala měnit v asertivního člověka.

Třetí částí byl outdoor. Po tři dny jsme si měli obstarávat stravu, smlouvat ubytování přes noc (bez peněz) a plnit úkoly zadané trenéry. Doprava z místa na místo se odehrávala stopováním a obživa závisela na štědrosti místních obyvatel. Připadala jsem si jako ve snu, když nám v obchodě beze všeho dali chleba a nechali nás jen tak přespat v hotelu. Z pestrých činností prováděných během této části můžu uvést ulovení ryby, shánění sbírky mincí drachem (bývalého řeckého plati-dla) v době placení eury, úklid části města od odpadků povalujících se na chodníku a tak podobně. Za zmínku stojí úsek „follow me“. Tato aktivita spočívala v následování průvodce bez jediné přestávky na jídlo (pokud ovšem nějaké bylo), na pití, na záchod atd. Pointou v tomto případě byla dohoda s průvodcem, lépe řečeno razantní odmítnutí dalšího následování. V průměru nám to trvalo pět až sedm hodin.

V okamžiku, když jsem pozdě večer uprostřed malé řecké vesnice uviděla kamarádku v hysterickém záchvatu strachu a vyčerpání, mi hrůzou vstávaly vlasy na hlavě. Odpověď trenérů, pouze laxní otázka „co se děje?“, mi přišla neuvěřitelně krutá a sobecká, tím spíš, že jí tam nechali samotnou se svou skupinou a odjeli na základnu bez jediného ohlednutí. Sváděla jsem vnitřní boje a i po probrání okolností s českou trenérkou jsem si nebyla úplně jistá, zda to bylo správné. Jistěže je důležité, aby člověk sám v sobě objevil sílu, o které dosud nevěděl, ale nevím, jestli je vhodné ji hledat za každou cenu. Nakonec ona dívka byla pyšná, že to zvládla, nicméně rozporuplné pocity nás nahloďávaly dál.

FOTO: ARCHIV AUTOREK

Zásadní zlom přišel ve chvíli, kdy jsme se vrátili na naši základnu. Nemohli jsme uvěřit vlastním očím, když jsme uviděli místnost s krbem, ve které probíhala většina programu, vyzdobenou a uvítací výbor trenérů. Každý z nich nás objal a ujistil, že se na nás upřímně těšil. Vyčerpaní z namáhavé „mimodveřní“ aktivity jsme byli šokováni tak náhlou proměnou vedoucích, přetékajících láskou a porozuměním.

Poslední část kurzu byla zaměřena na lásku a vzájemnou podporu, otevřenost nevyjímaje. Bylo to prostě neuvěřitelné, jakým způsobem se z nás stali přátelé na život a na smrt, a jak jsme si to dokázali sdělit. Kouzelná věta „I love you“ byla velmi běžná, avšak bez jakékoli lacinosti a dalšího podtextu. K tomu samozřejmě patřila objetí a požádat o ně bylo stejné jako žádat o podporu. Nikdy nikdo neodmítl.

Nakonec tento podnik skončil třeskutě pozitivně, přes všechny sporné situace a negativní zážitky. Naučila jsem se, jak se spolehnout sama na sebe, a že není radno myslet v první řadě na druhé, když oni mě přitom podpořit nemohou (viz tlak na outdooru). Jak jsem si zpětně uvědomila, bez oněch špatných a náročných zkušeností na začátku by ani ten konec nebyl tak hluboce kladný, obohacující. Již jsem byla schopna určitého druhu vyrovnanosti po strastiplné cestě z extrému do extrému.

A pokud se rozmyšlíte, zda tento druh adrenalinového sportu okusit či ne, po krátké odmlce bych pravděpodobně odpověděla ANO. Ale nečekejte zacházení ve vatě, protože krok k životní proměně vůbec není snadný.

Ida Marušáková

Když se do mé emailové schránky dostala nabídka jet na mládežnickou výměnu pro lidi pracující s mládeží do Řecka s podtitulem „To create a world that works for everyone, out of love, care and cooperation“, neváhala jsem ani minutu. Pro takové aktivity jsem jako stvořená :-)

Zavolala jsem okamžitě Helence na ústředí YMCA. Když se dozvěděla, že jsem chodila v Ostravě do TenSingu (kde jsou ty zlaté staré časy:-))), s radostí mě vzala do týmu pěti vyvolených.

Ještě než jsme odjeli, sešli jsme se na takové informativní schůzce. Trošku jsme se okoukali, něco málo dozvěděli o tom, jak to tam bude fungovat a plni nadšení čekali, kdy už konečně pojedeme. Myslím, že nám Helenka o tréninku celkem věrně povyprávěla, ale stejně jsem čekala něco jiného a byla jsem na začátku dost překvapená.

FOTO: ARCHIV AUTOREK

A co nám tedy řekla? Že to bude dost náročné, že to nebude jenom zábava, že první dny bývají pro některé dost drsné a už se párkrát stalo, že někdo chtěl odjet domů. Že se budeme sebezpoznavat a přemýšlet nad sebou a řešit věci, které bychom jinak asi neřešili. A měla pravdu...

Naši cestu tam nebudu moc rozebírat. Jen pro úplnost uvedu, že jsme letěli z Prahy přes Budapešť do Soluně a to letadélko, které sedělo na ruzyňské přistávací ploše bylo trošku větší, než letadélko Káně :-)

Už v letadle jsme identifikovali naše budoucí kolegy z Holandska, které ovšem řečtí celníci nepustili dřív, než prošli důkladnou namátkovou kontrolou. Kdoví co ti celníci hledali... (Nutno dodat, že naši kamarádi vypadali jako typičtí Holanďani a ruku na srdce, Amsterdam je celkem známé město volnosti...)

V Soluni jsme měli asi hodinku čas na prohlídku města a taky jsme ji pořádně využili. Stihli jsme vidět nějakou věž, projít se kolem moře, utrhnout si příšerně kyselý grepo-pomeranče, vyzkoušet sahlep a gyros a utíkat zpátky do X.A.N.F., tedy řecké YMCA.

Trvalo nám asi hodinu a půl, než jsme se autobusem dostali do nádherného „ymkařského“ tábora u moře. V létě tam YMCA pořádá tábory pro děti a po zbytek roku to asi slouží akcím podobným té naší. Kemp je v krásném prostředí plném zeleně na kopečku u moře a překrásné oblázkové pláži. Chatky zvlášť pro kluky a zvlášť pro holky jsou rozseté na poměrně velké ploše. Součástí kempu je třeba i lanové centrum nebo hřiště na basket, volejbal...

Sama jsem pracovala v letním táboře v Chorvatsku, taky u moře a v pěkném prostředí. Mám ten „svůj“ kemp moc ráda. Musím ale přiznat, i když nerada, že ten řecký je mnohem pěknější (objektivně vzato).

Celý trénink byl rozdělen na tři části, každá trvala tři dny. V první části se nám trenéři snažili něco sdělit, něco nás naučit. V kostce řečeno to bylo o tom, jak si máme pomáhat, být ohleduplní, nápomocní, čestní, říkat lidem, co si o nich myslíme, jak komunikovat s různými lidmi, jak lidem věřit, jak si stát za svým... Uvědomili jsme si přitom spoustu věcí.

Mně se asi nejvíc líbila „hra“, během které jsme mezi přítomných 29 lidí museli rozdělit 10 sirek. Dát jsme je mohli lidem, kteří nás nějakým způsobem motivovali, oslovili, inspirovali nebo nám jen byli sympatičtí, to už bylo na nás. Musím podotknout, že jsme tuto hru hráli asi po třech společně strávených dnech, kdy jsme se ještě ani moc neznali. Zajímavá byla i samotná realizace hry. Stáli jsme ve velkém kruhu, neměli jsme mluvit, hrála nám k tomu nějaká relaxační hudba a my jsme chodili po obvodu kruhu, před každým člověkem jsme se museli zastavit, podívat se mu do očí a buď mu dát nebo nedát sirku. Ten člověk pak musel říct buď počet sirek, které dostal, nebo nic.

Pro mě to byl opravdu silný zážitek. Přišla jsem na to, jak pěkné je se dívat lidem do očí (ač to vůbec není jednoduché), jak těžké je se rozhodnout, komu věnovat sirku a stát si za tím a umět se těm lidem podívat do očí i potom a jak cenné je vědět, jak to se mnou vypadá u ostatních. Vždyť to, kolik dostanu sirek, není jenom náhoda...

Dále to už nebudu rozebírat, protože v tom sama i týden po návratu ještě nemám úplně jasno. Ještě jsem zapomněla poznamenat, že v rámci této části jsme si stanovili cíle, kterých jsme se s pomocí ostatních příští dva týdny snažili dosáhnout.

Ve druhé části jsme se rozdělili do skupinek po pěti, pak jsme v těchto skupinách i bydleli a naším úkolem bylo uspořádat pro ostatní workshop na hodinu a půl. Byla to velice zajímavá, náročná, podnětná a vyzývající práce.

V mém dreamteamu byl Ital, Lotyška, Holanďan, Maďar a já. Naše spolupráce pro mě byla rozhodně zajímavou zkušeností. Vždyť jak chcete pracovat na společném díle, když jeden účastník se místo vymýšlení radši učí anglicky a pak vyžaduje vysvětlení, co se vlastně děje a další dva jsou ještě unavení z předešlé noci, takže se většinu času potácejí někde na rozhraní mezi bděním a spánkem. Nakonec jsme ale přece jen něco dali dohromady. Mně se náš workshop (nebo aspoň má

část) líbil, ale ostatní mé nadšení nesdíleli.

Poslední část tréninku, pro mě už tedy spíš jenom zábava, byl outdoor. To jsme se na tři dny vydali bez jídla a peněz do řecké „divočiny“. Byla to rozhodně nejzábavnější část, kdy jsme se naučili, že se dá přežít (a to dost slušně) i bez peněz, že Řekové jsou strašně hodní a milí lidi, hodně jsme stopovali a někoho následovali, konverzovali, překonávali své hranice, pracovali na dovednostech, které jsme si osvojili během předešlých částí tréninku...

Já jsem byla ve skupině s Řekem, Italem a Holanďanem. Během stopování a shánění jídla jsem se seznámila se dvěma ruskými mluvícími Řeky a potkala jsem dvě Slovenky. Svět je prostě malý... Jednu noc jsme spali venku obklopeni smečkou celkem nebezpečně vypadajících (ale neškodných) psů a druhou noc jsme strávili ve škole.

Uzavírací částí tréninku byl tzv. love day. Všichni byli na všechny hodiny, dávaly se dárečky, loučilo se, plakalo, smálo, objímalo, uzavíralo, tančilo a dovádělo...

Z toho, co jsem tady popsala, si asi nemůžete utvořit obrázek o tom, jaké to bylo. Bylo to... neobvyklé, podnětné, inspirující... Ale nejlíp uděláte, když si to vyzkoušíte sami. Rozhodně to stojí za to!

Pavla Smetanová

FOTO: ARCHIV AUTOREK

Anti-Flag

Tato čtyřčlenná punkrocková americká kapela, která nikdy nezklame co se týče (pověštinou negativní) reakce na cokoliv, co má souvislost s politikou George Bushe, se dala dohromady už v roce 1988 a do dnešní doby prošla mnoha změnami ve složení.

Ve svých písních se věnují politickým, ale i sociálním tématům a také kritice neonacismu. Nejen díky spolupráci s Rage Against The Machine nebo Donots nebo vydání mnoha úspěšných desek, jsou nyní považováni za jednu z nejvýraznějších skupin svého stylu.

Na lednovém koncertu určitě uslyšíte song „9-11 for Peace“, což je zhudebněná reakce na události 11. září 2001 a obsahuje i slavný projev Dr. M. L. Kinga ml., písně z alba „For Blood and Empire“ a mnoho, mnoho dalších.

Majda Rounová

KDO	KDY	KDE	CO
-123 minut	8.2.2006	Brno (Fléda)	koncert
2v1		Praha (007)	koncert
Anti Flag (USA)*		Praha (Futurum)	koncert
Blue Effect		Praha (Lucerna)	Vzpomínka na Matadors
Clou		Praha (Abaton)	koncert
Depeche Mode		Praha (Sazka Arena)	koncert
Eastpark	8.1.2006	Praha (Vagon)	koncert
Fidel Castro		Dvur Kralove (Baracuda)	koncert s Drunken Bumerang
Flaming Cocks	7.1.2006	Jihlava (Maňana)	koncert s JO!ska, Human steak, Výměna...
Green Smatroll		Praha (Rock café)	koncert s Honorace
Jaromír Nohavica		Praha (Lucerna)	koncert
JO!ska		Dvůr Kralove (Baracuda)	koncert s Los Candelabros
Los Blbcos		Praha (Motoráj)	koncert s Vobsazeno
	4.2.2005	Praha (klub Ojai)	Koncert ve znamení punku; s Vobsazeno
Kuličky štěstí		Praha (Lucerna)	koncert s Nukleární vokurky
Priessnitz*	7.1.2006	Čelákovice	Screamfest
Psí vojáci		Praha (Vagon)	koncert
Radůza	8.1.2006	Praha (Balbínova poetická hospůdka)	koncert
Southpaw	3.2.2006	Praha (Akropolis)	koncert s Rémember (HU)
Sto Zvířat		Praha (Vagon)	koncert
Totální nasazení	7.1.2006	Plzeň (Pod Lampou)	koncert
UDG	7.1.2006	Brno	koncert
Vertigo		Strakonice (Křepelka)	koncert s Flaming Cocks
Visací Zámek		Praha (Vagon)	koncert

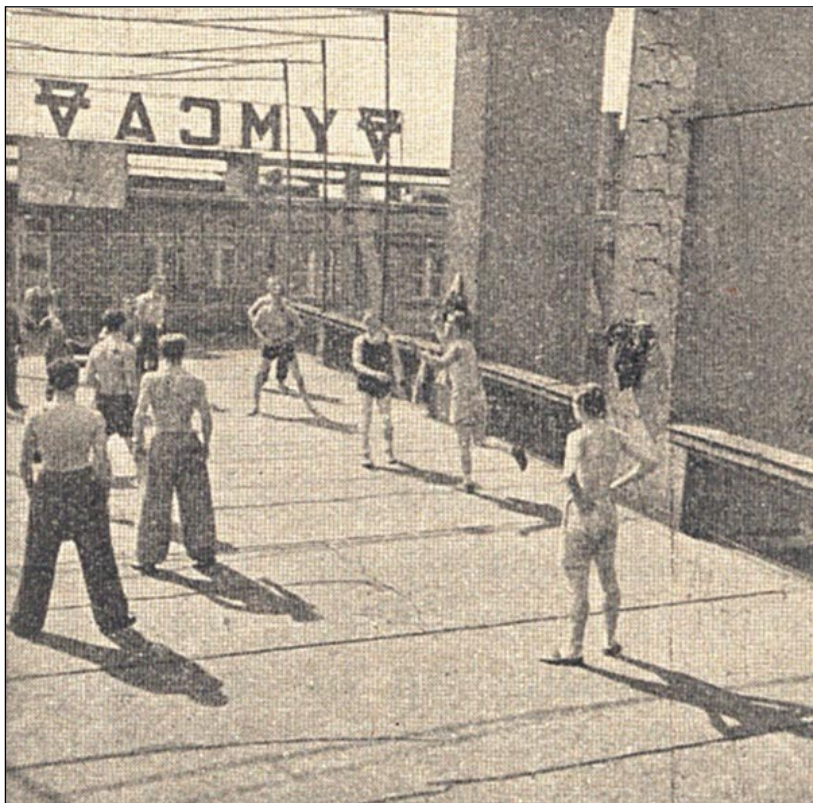

FOTO: ARCHIV YMCA

REDAKCE VYHLAŠUJE PÁTRÁNÍ!

Na straně 14 jste narazili na zcela nový žánr v Proteinu – detektivku. Má to však jeden háček. Je na pokračování, ale v našem archivu jsme našli pouze díly 1. - 3. (říjen - prosinec 1929) a pak až březen, duben + květen a listopad 1930. Ani redakce tedy zatím netuší, kdo je vrahem... :-)

Vyhlašujeme tedy pátrání po zbylých číslech časopisu Krb z roku 1930. Pokud je nenalezneme, budeme muset sehnat nějakého talentovaného autora, který příběh dokončí... Tak tomu se říká výzva!

Jazykové okénko

Při pročítání ymkařských tiskovin a především vašich příspěvků do Proteinu si již delší dobu uvědomuji nejednotný přístup k používání těch nejzákladnějších ymkařských pojmů – YMCA a TenSing. Není to nic nového, bylo tomu tak od počátku YMCA v naší zemi. Již v předválečných časopisech a jiných tiskovinách to kreativitou ymkařů jen sršelo...

Konzultoval jsem tedy správnost užívání těchto slov s odborníkem-lingvistou z Akademie věd ČR. Dospěli jsme k následujícím tvarům, ovšem s tím, že je de facto na nás, jaký úzus jako majitelé jména zavedeme a do pravidel de facto používáním prosadíme. Pokud tedy budete cokoli, ať už do Proteinu či kamkoliv jinam, psát, používejte následující tvary: YMCA (neskl.), Ymka (2. p. Ymky), ymkař, ymkařský atd. TenSing (2. p. TenSingu), tensigář, tensingový apod.

Ještě minulé číslo Proteinu respektovalo zvyklosti psaní jednotlivých autorů a také jakousi tensingářskou hrdost naznačenou psaním velkého „T“ i v přídavných jménech, pro příště se však staňte průkopníky jednotného psaní těchto pojmů!

J. V. Hynek

aneb Co ulpělo v redakčním komíně

Sport na střeše Paláce YMCA

Již mnohokrát jsem slyšel, že se na střeše pražského Paláce YMCA hrál volejbal či basketbal. Na archivní fotografii nyní podáváme důkaz. Opravdu tomu tak bylo. Nedávno se hovořilo o tom, že by bylo možné instalovat na střechu umělé kluziště. Ne ledové, ale speciální hmotu, na které se jezdí na klasických bruslích. Prozatím z toho sešlo, ale snad není všem dnům konec.

J. V. Hynek

Pohyby v YMCA

Rok 2005 byl posledním pro dva kolektivní členy YMCA v ČR. Byly to YMCA Kluby, které se věnovaly především malým dětem a nabízely hudební a kreativní kroužky. A dále YMCA Krabčice, kde několik let fungoval zejména TenSing. Díky oběma sdružením za práci, kterou v uplynulých letech odvedly. Jsem si jistý, že děti a mladí lidé, kteří jejich službu využívali, budou mít na YMCA dobré vzpomínky.

Naopak vznikla YMCA Neveklov a hovoří se o dalších místech, kde se mohou objevit zárodky nových YMCA. Uvidíme, co přinese rok 2006.

J. V. Hynek

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
2. To, co pro vás připraví ostatní...

Tématem příštího Proteinu bude:

YMCA a duše

Napište nám, jakým způsobem vaše YMCA rozvíjí druhou stranu ymkařského trojúhelníku - péči o duši. Pozor neplést s duchem - to bude až v březnu. Sáhnete opět do archivu YMCA, přítomnost je na vás - díky!

Ke svým příspěvkům nezapomeňte připojit (kvalitní) fotografie ze svých akcí.

Uzávěrka je 20. 1. 2006!

Pište na mail redakce: protein@ymca.cz

YMCA autobus do Anglie!

aneb Ke kořenům YMCA! aneb Po stopách G. Williamse!

Je tu odložený zájezd do Anglie. Udělejte si místo ve svém diáři – naplánujte si tento termín již na počátku roku! Datum (14. – 23. 4. 2006) se již blíží milovými kroky, program je de facto předchystaný z minulého roku, takže teď je to jen na vás. Postupně se budou upřesňovat informace, sledujte tedy další Proteiny nebo www.ymca.cz.

HESLO MĚSÍCE: Když tě trudná mysl svírá, vyraz s YMCA do Londýna... Info: ymca@ymca.cz.

Evropská konference YMCA/YWCA zaměstnanců 2006

„Right Here, Right Now...“ „Právě teď, právě tady...“

... se bude konat v termínu 26. 9. – 1. 10. 2006 v anglickém Hoddesdonu. Budete mít skvělou příležitost setkat se s kolegy z celé Evropy a prožít společně týden sdílení, přemítání a oslav, výměny nápadů a zkušeností, nových přátelství. Bude čas a příležitost k práci i k relaxaci, osvěžení a získání motivace a inspirace pro další rok.

Program konference, přesnou adresu, finanční podmínky i přihlášku naleznete v letáku na každém KČ YMCA (přišel se zásilkou prosincových Proteinů) nebo si o něj můžete napsat na ymca@ymca.cz.

Pokud se přihlásíte do 31. 3. 2006, budete mít „slevu ranních ptáčat“ a do tohoto data je možno požádat také o stipendium, které částečně pokryje vaši cestu.

Takže pokud máte chuť se na setkání vydat, neváhejte, nic není nemožné!

www.protein.ymca.cz